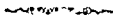

सूचना -

५ आ पुस्तकने जेम नेम रखडतु राखवु नहीं

अने

पग या धर पिंने लगाटु नहीं

प्रभु-प्रार्थना

शान्तिनाथ प्रभु समीप, सग्य मपत्ति दातार
आपे अथय सुग्य वली, गुण गणना भन्सार
चक्रवर्तीनी ऋद्धिनो, त्याग करी महाराज,
मयम तप आगधीने, उन्हा आप जिनराज
तीर्थकुम्भना भव रिप, निश्च निव वरनाह
छता मयम आप ग्रह, भूमत पद दातार

ॐ हा श्री स्वभनपाशनावाय नम

श्री हर्षपुष्पासन जैन ग्रन्थमाला

(पुष्प २)

श्री आत्मोपयोगी-ज्ञानामृत

याने
वचनानामृतो

भाग १

पेगस -

प्रकृतक सद्धर्मापदशर पूज्य अनुयोगाचार्य पयासवर

श्री अमृतविजयजी गणिवर्य

प्रयोजक - मुनि पार्श्वविजय

महायक

श्री विरामो जैन स्व

मूल्य राचन-मनन

પુસ્તક પ્રકાશનમાં સહાય કરવાવાળા સદ્ગ્રંથસ્થોનાં મુવારક નામો
આ સામે આપેઝ છે,

મૂલના-યુવ મંગાવનારે સવાથે આનાની પોષ્ટેઝ ટોકીઝો થીઢથી

પુસ્તક પ્રાપ્તિ સ્થાન -

શ્રી વિરામી જૈન સઘ

મુ ચિરામી, મારવાઢ

પોષ્ટ સાઢેરાવ, વાયા ફાલના

B B & C I Ry

શાહ પોષ્ટલાલ લલ્લુમાઈ

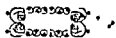
ઠિ નાગઝી મુધરઝી પોઢમા મકોઢી પોઢમા,

મુ અમદાવાદ (ગુજરાત)

धर्मप्रेमी उदार सहायको

- ४—२५ मुता जेठमुलजी फोजमुलजी शाह
 २१ शाह केसरीमुलजी कपुरचंजी शाह
 १५ शाह देवीचन्दजी गोमानी शाह
 २५ शाह सतोषचन्दजी परतापमुलजी शाह
 १५ मुता सागरमुलजी परतापमुलजी शाह
 ११ शाह भागचन्दजी जेराजी शाह
 ११ मुता नीहालचन्दजी जवानमुलजी शाह
 ११ शाह अजेराजजी सुवराजजी शाह
 ११ मुता गुठराजजी हजारीमुलजी शाह
 १० शाह अचलाजी परतापमुलजी शाह
 ५ मुता अनलमुलजी वरदीचन्दजी शाह
 ५ शाह हस्तीमुलजी जुहारमुलजी शाह
 ५ शाह वस्तीमुलजी जुहारमुलजी शाह
 ५ मुता वीमलचन्दजी नथमुलजी शाह
 १५ शाह देवीचन्दजी पनाजा शाह

नि ❀ वे ❀ द ❀ न

आ 'आत्मोपयोगी ज्ञानामृत' नामनी पुस्तका प्रोफेसर
वचनामृतोने मध्य ठे, तेना लघु-परमपूज्य प्रातः स्मरणीय
स्वर्गस्थ पूज्यपाद श्रीगुरुद्विजयजी (अपरनाम श्री गुरुदेवजी)
गणिवर्यश्रीना गिष्यरत्न स्वर्गस्थ पद्मसप्रवरश्री अंगदविजयजी
गणिवर्यश्रीना गिष्यरत्न बालप्रद्वारा स्वर्गस्थ श्री हर्ष (स्वर्ग)
विजयजी महाराजश्रीना जन्तेश्वरी मन्त्र उग्रतपका
परमशक्त तपोमूर्ति अनुयोगाचार्य वर्तमानमा गृह्णामा पण
अष्टादशी वामस्थानतः तपनी आराधना करनार, पाच माहापात्र
वपमा १८ अष्टादश सुधी पत्नीचनार मनतविहारी ठ विगदमा
पाच विगयना मन्त्री त्याग करनार पूज्य उपा यायजी महाराज
श्री कर्पूरविजयजी गणिवर्यश्रीना गिष्यरत्न प्रष्टवक्ता सद्धर्मो
पदेन विद्वद्भ्य अनुयोगाचार्य पूज्य पद्मसप्रवरश्री अमृतविजयजी
गणिवर्य ठे

आ आत्मोपयोगी ज्ञानामृतो प्रथम वीरगासन पेपरमा
प्रगट धयेला त्यारनाद आ आत्मोपयोगी ज्ञानामृत याने वचना
मृतोने जो पुस्तकना रूपमा पत्र करी प्रसिद्ध करामा जावे ता
जनताने बहु लाभनु कारण बने, एम विचारी अमारी "श्री
दृष्टपुष्पामृत जैन ग्रन्थमाला" तरकथी तने पुस्तकरूपे प्रसिद्ध
करवानो निणय कर्चो के-जे निणयना प्रतापे आजे जैन समाजना
कर कमलमा आ पुस्तक समपण करवा अमे समथ थया ठीए

पुण्यपाद स्वगम्य गोलकुण्डचारी प्रातः स्मणीय मुनिराज

श्री हर्ष (हरख) विजयजी महाराज

જા કે-આ પુરુષ પ્રમિદ્ધ કરવામાં આર્થિક મટાવતાની
 વળ તમ્મ હતાં કારણ કે-અમારી સમ્પા વામ નરુ કર સ્વાર્થી
 કર તથા ક ગ્યારે નરુયાન હોય, નેન ગદમ મ ૫૦ તારીજ
 રતાર પાટા ગદાય / હતા પૂજ્ય ગુરુસ્વાની ગ્વાધી જે અમારી
 સમ્પા ત્રિન પ્રાનદિન આગર રથી રહા કે ન ચન્ન પૂજ્ય
 ગુરુઓનો તમા આ પુરુષ અગ પૂજ્ય ગુરુઓના મટુપત્યા
 વામ્ય મટાવતા કરનાર ધમાપુર્ગા શ્રી વિરામી જન મરના
 વળ અમારી સમ્પા આધાર માને કે

વિરામી ગામ ન થો થી પન્ડ મી આવ કે-આ
 ગણી મ્દેશનથા ૧ માદ્દ પર એન માડગરથી તાન તાર માદ્દ
 પર આવત્ત પદ નારુ ગામ ૪, આગરે જેની માદ્દઆનાં ત્રીનેક
 ઘરની રમ્પી છ પદ ગીમરકથી જેા મન્નિ છે ઉપાધ્રય
 વિગર વળ ૪

ચાતુ માત્ પન્ડ ક-હિન્દી વિ મ ૧૦૦૮ માં રણી
 ગામે ચાનુમામ વીગતમાન પૂજ્યપાત્ પરમગાન્ન તપામૂર્તિ ઉપાધ્યાયનો
 મટાગજ શ્રી કર્પુરવિજયજી ગણિવર્ગશ્રી તથા નેઓશ્રાના વિ.ન
 નિવ્યસ્તન પૂજ્ય પંચામમરર શ્રી અમૃતવિજયજી ગણિવર્ગથેની
 વામે થ મુનિરાજાને ચાનુમામ મોરુગા શ્રી વિરામી મરે
 વિનતિ કરી અને નેમની વિનતિ ધ્યાનમા ર મુનિરાજ શ્રી
 ચંદનવિજયજી તથા મુનિ શ્રી રાજેન્દ્રવિજયજીને વિરામીના
 ચાનુમામ કરના આજ્ઞાઅપાડ એન આથી વિરામી શ્રા મધમા તાનટ

આનંદ યાપી રહ્યો જોરે—વિરામી સઘની ધમમાનના પહેલેથી
 સુતર તો હતી તેમાં મુનિરાજોનો યોગ થયો પટલે ધર્મ-
 ભાવનામા સ્હેજે ટદ્ધિ થાય, તેમા આશ્ચર્ય પણ થું ?

પૂજ્યપાદ્ પન્યાસજી મહારાજશ્રીની નિશ્રામા ચાતુર્માસ
 પહેલા પળ શ્રી વિરામી જૈન મંત્ર લાગટ ૧૨-૧૩ દિવસ સુધી
 નરી નરી પૂનાઓ પણ ઘણાજ ધુમધામ પૂર્વ સુદર રાગ રાગણીમા
 મળાવી હતી સંગીતરત્ન પૂજ્યપાદ્ પન્યાસજી મહારાજશ્રી અમૃત
 ત્રિજયના ગણિચર્યશ્રીના પૂના મળાવવાની ખબી તો સુદર પદ્ધતિ
 છે, ક-બક વગત પૂના મળાવનારને અથવા સામઝનારને પુન
 પૂના મળાવવાનું મન યાય

વિરામીમા ચાતુર્માસમા “ઉપદેશમાઝા” પહેલા વ્યાખ્યાનમા
 અને શ્રી પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર બીના યાગ્યાનમા ચાલુ હતું

જેમ જેમ મહામગલ્કારી પયુષણ મનાવત નજીક આવતા
 ગયા તેમ તેમ શ્રી મઘમા ધમમાનના પણ ટદ્ધિ પામતા ગઈ
 જેના પરિણામે ત્રણ તો મામલમળ ને પામગમળ (પદર ઉપરામ)
 ત્રણ તથા અટ્ટાદિગાળ મળી આગરે માત્ર આઠ અને ને સિવાયની
 નાની તપશ્ચર્યા તો ઘણીજ સારી થયા પામી

વિરામી ખ નાનું ગામ હોવા છતાં આવી મહાન્ તપશ્ચર્યાના
 રાગણે શહેર જંતુ થયા પામેલ સદુ મઘ ઘણાજ આનંદથી
 પયુષણ મહાપવના આરાધના કરી

कल्याण महान् उग्रतपस्कारक पद्म गात तपोमर्ति
अनुयोगाचार्य पाठक प्रवर

श्री कर्पूरविजयजी गणिवर्य,

સરચ્છરી પ્રતિક્રમણની શરુઆત પહેલાં પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીજી
જણાવ્યું કે આ આમોપયોગી જ્ઞાનામૃતો બુક આકારે પ્રગટ થાય તો
મહા લાભનું કારણ બને ? છતાં જેવી શ્રી મધની ભારના ણમ જણાવતા
ફક્ત પાન દર્શાવેલ મિનિસ્ટ્રમાં શ્રી મધે સ્વસ્વગારનાનુસાર નામા
નોધાવી ટીપા અને ત્યરબાજી શ્રી મધ મર્પણ ગાન્નિપૂર્વક
સરચ્છરી પ્રતિક્રમણ કયું અને ધણોત્તર તથા ફળાયો

માર્ગી તપશ્ચર્યાઓ થયેલ હોવાથી નેને ઉત્તરમાં માટે શ્રી
વિરામી જૈન મધ નિણય થયો અને વિરામીથી ત્રીન માફલ પર
સ્વીમલ ગામે ચાલુમામ રહેલા પૂજ્યપાદ ધ્યામ્યાન વાચસ્પતિ
પરમશાન્તમૂર્તિ મધેનત્રમ્યત્ર પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવ શ્રી ૧૦૦૮
શ્રી વિજયલક્ષ્મણમૂરાશ્વરજી મહારાજશ્રી આદિ મુનિમંડલને
વિરામી પધારવા વિનંતિ કરી પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવશ્રીજી પણ
વિરામી જૈન સઘની વિનંતિ સ્વાકામી

બીજી માત્રુ કલિકાલે મહાન ઉગ્રતપકારક પરમશાન્ત
તપોમૂર્તિ ઉપાધ્યાયજીશ્રી કર્પૂરવિજયજી ગણિવર્યશ્રી તથા પૂજ્યપાદ
મસિદ્ધવક્તા પંચાસમવર થી અમૃતવિજયજી ગણિવર્ય શ્રી
આગ્નિને રાણો ગામે પણ વિનંતિ કરી અને તે પણ સ્વીકારાઈ

ભાદરવા સુદિ ૧ થી નવસારમીઓ ચાલુન હતી અને
મા સુ આઠમથી અઢાઈ મહોત્સવની શરુઆત થઈ રાણો ગામથી
પૂજ્ય પંચાસજી મહારાજશ્રી પણ પ્રથમ પધાર્યા વિરામી જૈન
સરમી આનંદ આનંદ ઘર્તી રણો સીમેલથી પૂજ્ય આચાર્ય

મહારાજશ્રી આત્મિક સર્વ મુનિમંડલ પળ વિરામી પધાર્યા, પૂજ્ય
 આચાર્યદેવશ્રી જાહેર વ્યારવાત થયા દત્તર જનતાળ પળ
 નિયમાદિ મારા પ્રમાણમા ગદ્યા રાણી મામથા પૂજ્ય ઉપાધ્યાયજી
 મહારાજાતિ પળ પધાર્યા હમેશા નરકારમીઓ ચાલુજ હતી
 જાલુનાજુગી પળ સ્વામેલ, રાણી, લાવાદ શિંગેરે અનેક મલેશી
 મારી મગ્યામા જન માફઆ પધાર્યા અને અનેક પ્રકારની પ્રમાર
 નાઓ પળ થઈ

આ રીતિળ વિરામી શ્રી સવ શાસનોત્તતિમા તન મન
 અને ધનથી ટુક વસ્તી છતા પળ જે લાખ લીધો કે અને
 જે શાસનોત્તતિ કરી કે તે સ્વરેશ્વર સદુને અનુમોગનોય
 વની હતી અને છે

આ તુર પળ વિરામાના શ્રી સવ તરફથી યોગ્ય ગવી
 આત્માર્થી ગોન મટુપયોગ કર્યા, વિના મૂયે, મમ્યગુજાનના પ્રચાર
 નિમિત્ત ને ઉદારતા દાખવવામા આવી છે તે પળ અનુમોદનાય
 અન પ્રશમનાય છે

વિરામા શ્રી સવની ધર્મભાવના અન ઉદારતાની આ
 દશલે સહર્ષ નોંધ આ તેની વારવાર અનુમોગના અંતે પ્રશ્ના
 કરી અંતે વિરમાળ હોળ

લિ મેકેગ-શ્રી હર્ષપુષ્પામૃત જૈન ગ્રન્થમાલા

અમદાવાદ

ઘાટવ્રજચાળી મહાનોવૃક્ષક પ્રસિદ્ધવ્રતા અનુયાયીચાલ
 વૈવિધ્ય પ્રસર

શ્રી અમૃતવિજયની ગણિતર્ય,

આત્મોપયોગી-

જ્ઞાનામૃત.

૧ અવ અને રામન માટે ભાગ્ય વિના કગાપલો ઉદય
ઉલ્લેખે અનથ દેનારી થાય છે

૨ મ્યાન્ની મિદ્ધિ માટે પગ્નો દ્રોહ કરનારા નરાધમો
જગતમા ધિક્કારન પાત્ર બને છે

૩ જગતમા તુચ્છ મ્યાન્ની રાતર દવ, ગુરુ, ધમ જો
વટિલાનો દ્રોહ કરનારાજો ધોર પાપામાઓ છે, ન નિ સદ્દ છે

૪ વૈય, દયા અને નિમિત્તિઆજોના વૈરીઓ જેમ જગતમા
મુશ્કા થતા નથી, તેમ વૈય, ગુરુ, ધમ અને વટીલોના વૈરીઓ
૧ ક્યાપિ આ લેખમાય મુરત થતા નથી કદાચ પાપાનુવગી પુણ્યના
યોગ મુગી પણ લેખાય તોપણ માત્રાતરમા તેા મટુ થતુ નથી

૫ મયધા જેન ગગ, દ્વેષ અને મોહને જીતી લીધા છે
અને મયન છે, તેજ સુદલ છે

૬ અર્હિમા-મય, -અમ્નેય-વ્રહ્મચય-અર્ચિનતા સ્વ પત્ર
મજાવ્રતોને ધારણ કરનારા, ધીર, મિશ્રાવૃત્તિના જીવનનિવાહ ચલાવ

નાગ અને સદા સામાયિક્ષ્મા રહેનારા, તેમજ સુધમનો ઉપજા
 દેનારાઓ મદ્ગુરુ છે

૭ સર્વનિભાષિત મયમાટિ દગ્ધિધ ધમ ન સુધર્મ છે

૮ સુધ્ધ, સુગુર અને સુધમની આરાધના ભયસમુદ્રના પારને
 પમાડનારી છે

૯ મમાગ્માગર તરવા માટે જગ્ગ મમાન સુધ્ધ, સુગુર
 અને સુધમનુ શરણ લીધા વિના ઊડફોજ નથી

૧૦ સુધમના પ્રાપ્તિ જગ્ગનાર ચાહે માનુ હો યા તો
 શૃન્ધ્ય હો, તોપણ તે ધમદાતા ગુરુ છે નેનો ઉપનાર મહાન
 કોટ્તિનો છે

૧૧ સમ્યક્જ્ઞાન, સમ્યક્જ્ઞાન સમ્યક્ચારિત્ર—આ ત્રિપુત્રીના
 યોગે જ આત્મા સમારથી મુક્ત થઈ અનંત સુગ્ધના ધામ સ્વ મિલ્લિ
 પદને વરે છે

૧૨ સમાર ન ભયજગ્મા ભયશર દુઃખની રાણ છે,
 મદ્ગોગ છે

૧૩ સમાર નિવૃત્તિ, મનુષ્ય, તિથિ અત નારક સ્વ
 ચાર ગતિમા ભ્રમણ કરતુ તે અને ભ્રમણના કારણ સ્વે નિપય
 અને સ્વાધ્યાદિ જાગ્મો તે પણ સમાર છે

૧૪ અશુભ સમારગોગના ક્ષયને માટે સદાય સતતચિત્ત

ધર્મદ્રવાનો ઉપયોગ કર્યામા સજ્જ રહેતુ, પણ ઉત્તમ મનુષ્યપણુ
પામ્યાની મરજતા છે

૧૫ જો અને જામ-જા વેય વસ્તુ સત્સારોગની વૃદ્ધિ
કર્યામા જવય સમાન છે

૧૬ સટધમમા અધજામન ઉપયોગા વનાવવા જ તનો
મદુપયોગ છે

૧૭ જો અર્થ અને જામનો મદુપયોગ કર્યામા ન જાવ
તો ને નિયમા દુગતિ જાવ છે

૧૮ અજામના મિથ્યા મોહમા મરનારા જાહે સાવભોમ
મતાના માનિયો હોય તોય તે દુગતિને પામે છે

૧૯ મોગ મોગ શેઠીઆઓ પણ અધજામની સમતામા મરે
તો મમ્મણાદિકની માપજ દુગતિને પામે છે

૨૦ માત્રો જૈન મોળ, જ જ જ જ શ્રી જિનેશ્વરજીની
જાતને જાધિન છે તેજ અને ને શ્રી જિનેશ્વરજીની જાતને
જાધિન હોય, તે તો મટગુજ અને સુધમનો જાનનારો હોય છે

૨૧ જે મ,ગુજને જાનનારો નથી તેમજ ધમન ધતાગ જાનનારો
છે, તે શ્રી જિનેશ્વરજીને જાનનારો જ નથી જ નિ મજ છે

૨૨ અનનજાનીના જ જ પણ વચનની દરાદાપૂર્વક જવગળના
કરનાર મહા પાપી છે અને ઘોર સમારમા રગડનાર છે

૧૩ સુધર્મેના વિરોધી જો ગુરુ, મા, ગાદ, મિત્ર, રાજા,
નેઠ જ્યારા સઘના નાયસો, યાહે તે હો, તો પણ તે ગાદ,
મિત્ર, સપ અને ગાથમાટિની પણ ભયર છે

૧૪ જગતમા યાહે નેરા પ્રાદુરો જાય પણ ન જો શ્દિ
યાના ગુગમ હોય, તો તે તત્પરદ્રષ્ટિ કાયગો છે

૧૫ દ્વિદ્રિયાને પ્રા કરા રાગ, દ્વેષ અને મોહમ્પી ભાવ
દુશ્મનાન દમવાના જેઓ ઉદય કરી રહ્યા છે તે જગતમા માયા
મહાદુરો છે અને પ્રામાણ્ય છે

૧૬ લોભીયા મનુષ્યા જય મત્પ્રવામા તત્પર રહી અમૂલ્ય
જોડગીને હારી જાય છે

૧૭ મૂઢ માનવો કામમા તત્પર રહી ઉત્તમ જીવનને હારી
જાય છે

૧૮ યુધ માનવીઓ અથ અને રામને તની ક્ષમામૂલ ઉત્તમ
ધર્મની આરાધના કરી જીવનને સફળ બનાવે છે

૧૯ માયમ કોટિના મનુષ્યો ધર્મ, અથ અને કામ-આ
ત્રગેય પુસ્તકોને સાધનારા હોય છે, તેમાય ધર્મને પ્રધાનપણે
માનનારા હોય છે

૨૦ ત્રણે પુસ્તકોમા ધર્મને પ્રધાન માનનારા, ઉત્તમ ધર્મને
માનની લાયકાતવાળા છે

૨૧ મેચ્છ જથ ઓ કામમા ટુચ્છ ઓ મુજ વનેલા
માણાને ઉત્તમ ધમ્મે પામરા માટેના લગ્નદાતરી પણ પગારી
મેટા હાય છે

૨૨ જથ અને કામન ન પાનાનુ જિત માનારા મગ
જવાનીનો છે

૨૩ ષ્ટિતાની વાણિયા તો નેત મુચ્ચો આપા નર છે,
ક ન તા જથ—કાગન છટી કચટ મટધમ્મી ઉપામનાત આત્મ
કાયાળના શ્રેય મદાય તપર રહે ને

૨૪ સમતિ થરા ન જનિય તુર્મિ ચાન છે

૨૫ જાવતના નરુ પણ લાગતા કાપ મધ્યમ્મી જાગરના
મિત્રાય જાય, ન ધમામાઓન અગદ છે

૨૬ શિષ્યા જન કપાયા જગતના મોરેમા મોરે દુર્મનો છે

૨૭ જે આત્માઆ હાવ ધારતપ, કાયસ્સ, નરપો
સ્તુ—આ પ્રયુય કરનારા જો અપ્રાપ્ત માયાને તજે નહિ, તો
ને મરણ નહિ પામતા અનર્તી વાર ગમવટના પામે છે

૨૮ આ આમાનો જો સાચો મારી હાય તો નરુ શ્રી
મવત્તદિત ધમન છે

૨૯ મુદર ધમ જગનના જીરાને શ્રદ્ધિ, મિદ્ધિ, શેઠાદ,
ગનાપણુ, ચક્રવર્તિપણુ દેવ—તેરદ્રપણુ ધામ્ તીથસ્પણુ અને
ગ્રાહ્યતમિદ્ધિના મુશ્વન આપ છે

૪૦ ધમની આરાધના સા બનમિદ્ધિના મુગ્ધના માટે જ કરવી જોઈ

૪૧ અહિં અને અપાનિના મુગ્ધો માટે ધમની આરાધના કરનારા અમૃતભા પ્રિય મનુષી, અને તેનું પણ કરી જીવવાની ઇચ્છા કરનારા છે

૪૨ જગતમા જા મગ શ્રેષ્ઠ ધર્મ સોદ્ધ હોય તો જ શ્રી જિનેશ્વરજીનો જ ધર્મ છે, જ નિમજ્જ છે

૪૩ શ્રી જિનેશ્વરજીનો ધર્મ અને જગતના મધ્યમાં ધર્મો-આ વેડ સમાન છે, જમા નદીનું ફળક નથી, જમા માનનારા અને પ્રચાર કરનારા અમૃત અને ઘેરને મમાન માનનારાની જેમ મગાડનું પ્રદર્શન કરનારા છે, જ મરે જ અતિશય મેઢની યાત છે

૪૪ સત્ય ધમની પ્રાપ્તિ સિવાય સોડનીયે મુક્તિ થઈ નથી અને યશો પણ નહિ, જ શાકા પગરની યાત છે

૪૫ જીવનમા જે સત્ય ધમને જ પામ્યો, તેનું જીવન મરે જ જાળે રાગુ છે જમા મમજો

૪૬ ધમજ્ઞાના કુળનાં ગણે બનેલા સમારમાગરમા ટૂંકનારા છે

૪૭ તે પડિત છે, જ જે અગત પ્રિયોધની પ્રિયમ પામી ગયા છે

૪૮ જામનના વ્યવહાર માગનું પાળન કરવાપૂરક સમતાને

જે આચરનારા છે, તે શ્રી જૈનગામનના ગાંગારરૂપ સાચા માણ છે

૧૯ તે શક્તિમાન રહેનાય, ક જે મટધમરી ચલાયમાન ન થાય

૨૦ ને વડુ રહેનાય, ક જે રૂઢમા સંપાદક ને?

૧ પ્રગમ્ત ક્રોધારીન જામાજો જા સગતમા મુગ્ય પામતા ના ણ્ટુન નહિ, કિંતુ ધરભરમા ણ ટુગ્ય દરે છે

૨ માની જામાજો હમેશા શોચ રગ્યામા તત્પર રહે છે

૩ માયારીજો પરના પ્રેય્ય ને છે

૪ દુગ્યમા પટ્ટાના લોભાયા જાત્માજો નકમા જાય છે

૫ ક્ષર શુ ? તાચ્ચિર ટ્રિષ્ટિ ક્રોધ ણ જો છે

૬ અમૃત શુ ? પામ્તરિર ગર્હિમા ન મૃત છે

૭ દુશ્મન રોણ ? તાચ્ચિર ટ્રિષ્ટિ માન ન દુશ્મન છે

૮ તાચ્ચિર દિત વયુ ? તો કે-અપમાન

૯ તાચ્ચિર ભય વયો તો કે-માયા

૧૦ વાસ્તવિક ગરણ વયુ ? તો કે-—

૧૧ વાસ્તવિક દુગ્ય વયુ ? તો કે-—

૧૨ વાસ્તવિક મુગ્ય વયુ ? તો કે-—

૧૩ પ્રગમ્ત ક્રોધ, માન, — — —

૬૪ અપ્રાન્ત, ક્રોધ, માન, માયા જે લોભ ત્યાગ કે

૬૫ પ્રશસ્ત અને અપ્રશસ્ત ઉષય કપાયા તજવાનું
કહેનારા મયજ્ઞ મુલમા અપ્રાઢ મર કે

૬૬ તુડ રાજા તે દડરામા તત્પર હોય કે

૬૭ મૂર્ચ માણસો રાપ કરવામા તત્પર હોય છ

૬૮ મુમાબુજો તત્ત્રનો વિચાર કરવામા તત્પર હોય કે
આથા કોરુ કારણ મઠે તા પણ ને ક્રોધ કરતા ન રી

૬૯ ડગ્ર તપસીઓની શોભા ક્ષમામા કે

૭૦ જ્ઞાન યાન ન ચારિત્રની શોભા છ

૭૧ મુશિષ્યોનો શોભા વિનય ગુણમા રહેલી કે

૭૨ જગતમા દ્વંદ્વાચાર આમળણ વિગાનો શોભે કે

૭૩ સાનુ ક્ષવન અને કામિનીમા ત્યાગ મિશ્રણનો શોભનો
ન રી

૭૪ જ્ઞા વગરની પતિવ્રતા સ્ત્રી પણ જગતમા શોભની નથી

૭ મત્રી પણ ત્યારેજ શોભે કે, કે જો તેનામા મજ
બુદ્ધિ હોય તો અન્યથા નહિ

૭૬ ધમકાય તેનું જગતમા સોડળણ મીઝુ ઉત્તમ કાય ન રી

૭૭ જીવહિમા સમાન સોડ મીઝુ અરાય નથી

૭૮ મ્નેહરાગ જેવું જગતમા ફોદ ધીનું વધન નથા શ્રી
 ઝાટ્ટેકુમાર જેવાને પણ મ્નેહરાગના ઝનધી મમારમા રહેવું પડ્યું,
 માટે સ્નેહવચન મહા મયમર છે

૭૯ જિનધમની પ્રાપ્તિમ્પ લાભ સિરાય બીજો કોઈ ઉત્તમ
 લાભ નથી જેને જિનધમની પ્રાપ્તિ થઈ તેને મિદ્ધિ દયગીમા છે

૮૦ પરદારાનું મેવન જીવને માનવી નરમા માત રાગ ન્દ
 જાય ડ

૮૧ મૂલ્ય માણમની મેવા દુ સડાયા છે

૮૨ ચાટીયા માણમની ચાસરી પણ દુ મડાયા છે

૮૩ મદધર્મના ઉપામક આત્માઓની મેવા મુસડાયા છે

૮૪ અસદધર્મના ઉપાસક આત્માઓની મેવા દુ મડાયા છે

૮૫ ધુનવ્યમનમા આમત્ત બનેલાઓના ધનનો નાશ થાય છે

૮૬ મામાહારમા આમત્ત બનેલાઓના આત્મામાથી દયા
 ધમનો નાશ થાય છે

૮૭ મયપાનમા આમત્ત બનેલાઓનો યગ નાશ થાય ડ

૮૮ વેશ્યામા આમત્ત બનેલા માનવીઓના કુલ્ના નાશ
 થાય છે

૮૯ હિંસામા આમત્ત બનેલા આમાઓમાથી મુધમ
 વિદાયગીરી છે છે

૧૦ ચોરાનો ધધા કરનાગોનો શરીરનો વિનાશ થાય છે
અને પરમરમા તેઓ દુઃગતિ-કૃપમા પડે છે

૧૧ દગ્ધિ અવસ્થામાં ટાન ન્યુ મમથ હોવા છતાં શર્મા
ગમગ્રી, વૈમરદગામા ભોગના ત્યાગ કરવો, નમન તમ્બ અવસ્થામાં
હન્દિયનો જય કરવો, ૪ ચાર વસ્તુ બનવી નુષ્ક છે, છતાં જ
માગ્યવાનો આ ચાર વસ્તુને પામ છે, તેઓ જગનમા મુગ્ધ ન
પ્રશમાને પાત્ર છે

૧૨ આ જીવંતર અગાધન છે

૧૩ ૫૪ મદ્ધમન ત્રાણ-શરણ-ગતિ છે

૧૪ ત્રાણ, શરણ અને ગતિ આપનાર ૫૪ મદ્ધમની મેરા
કર્મને શાશ્વત સુખને જીવ પામે છે, ૫ મત્ત વિનાની વાત છે

૧૫ મદ્ધમે મદગતિ આપ અને ૫૪મદ્ધમ દુઃગતિ આપે
૫મા સત્ત્વનોના બે મત છે જ નહિ

૧૬ આ જીવંત ભગતરમાથી ૫૪મો આત્મો છે અને ૫૪મો
જગનો છે, તો હે જીવ ! શા માટે જગતના , વિનય પદાર્થોમા
તુ મોહ રાત્તે છે ?

૧૭ હે જીવ ! તુ નિશ્ચિત કમ વેટો છે ? તને શુ ગમર
નથી કે-યમરાજાના પામે કોઈનુય ચાલતુ નથી ? ઉઠ ! ઉઠ ! !
મદ્ધમની આચરણા સરી દિત માધરામા વેદરકાર રહેતો નહિ

૧૮ હે જાત્ર ! મ્યાગ્થીયા સસારમા મિથ્યા માર-માર શુ કામ કરે છે ?

૧૯ હે જીવ ! આ મ્યારગીયા મગામા ત્હાર મોળ ડે, ખનો તુ ગાન્ત ચિત્ત ણ્ક ક્ષણમાર ચિચાર કર ! તો ત્હને સમજાને ક-ધમ મિચાય મીનુ મોટ જ નથા

૧૦૦ ધમ આચરનામા ણ્ક ક્ષણમાર પળ પ્રમાદને આધિન થયુ ણ અહિતમ્મ છે

૧૦૧ હે જીવ ! તુ જમ્યો ત્યારે તુ પુન્ય અને પાપ મિવાય શુ રહને આચો હતા અને પુન્ય-પાપ સિવાય તુ શુ રહને જદ્દ ?

૧૦૨ જો પુન્ય-પાપ સિવાય મગાતરમા રહજ સાથે આવતુ નથા, તો હે જીવ ! મોગટ મમતામા શુ કામ મરે છે ?

૧૦૩ હે જાત્ર ! જો તુ મગાતરમા પાપ સાથે રહ જદ્દશ તો તુ દુગ્ગા થદ્દા અને પુન્ય સાથે રહ જદ્દશ તો તુ સુગ્ગા થદ્દશ તો પછી પાપ છડી પુન્યની પોઠી મગવા માટે કેમ તુ તૈયાર થતા નથી ?

૧૦૪ હે જીવ ! ચક્રવર્તિનુ રાજ્ય પળ શુ સાથે આવનાર ટે ? ઝરે, ણ્કનુજ નહિ પળ ચક્રવર્તિ ચક્રવર્તિપણામા મરે તો માતમી નરક જાય, ણ તુ શુ નશા જાણતો ? ક જૈથી આ લોમના પટાથામા તુ મુઝાય છે

૧૧૮ શ્રી જૈનશામન રૂપી રથને નિશ્ચય નય અને ત્રય
દાર નય—અમ ત્રે ચક્રો ડે જે પાપાત્માઓ ન ત્રે ચક્રોમાથી નક
પણ ચક્રના દુન્નર કરનારા દાય તેઓ અત ન અમયનો સથા
મિથન સ્વીકાર નહિ કરનારાના વાનેય પણ ન રથન ભાગી
નાવવાનુ ધોર વાપ કરનારા છ

૧૧૯ જેઓ વતમાનમા ચારિત્રની અને ચારિત્રાયાની કયાતિ
સ્વીકારતા નથી તેનાના ગામે ગ્યામોલ ડે સારણ કે—ચારિત્ર
પાવમા શરાના છટા મુધા મગવને માગ્યુ છ

૧૨૦ શામનની પ્રગતિ મકુત—કુર્શાલ ચારિત્રીયાના આધારે
દરેક શ્રી સાથસ મહારાજાઓન માની છે

૧૨૧ સ્ખલાઓ અમ રહે ડે ક-શ્રી વીતરાગ પરમા
ત્માઓની ભક્તિ સ્ખલાથી શુ ? સારણ ક-તેઓ મક્તો ઉપર નથી
તો રાગ રક્તા અને નુશ્મન ઉપર નથી તો દ્વેષ કરતા તેના
ઉત્તરમા જણાવવાનુ ક-વીતરાગ છે માટે તા ને પ્રગ્ય છે મક્ત
ઉપર રાગો નથી વનતા, તો પણ શ્રી વિતરાગત્વેવ ભક્તિદ્વારા
અવશ્ય પલ્લ જાપે છે જેમ ચિનામણી કપ્પટ્ટાદિ મડપદારા
પણ ટચ્છિત પત્તને આપે છે, તેમ શ્રી વીતરાગદવના ભક્ત પણ
ટચ્છિત પત્ત જાપ ડે

૧૨૨ શ્રી વીતરાગ મગવાનના ભક્તિનુ મુખ્ય પલ્લ તો
જાતમાના મિદ્ધિ ડે ઉના ભક્તિની ગામી મ્હી મગથી મિદ્ધિ ન

ધાય 'ચામુધા મામારિય પ્રમગિક પટ્ટ તો જામા નમ્મ પામે છ
અને ન મિદ્ધિપદ પળ પામે ટે

૧૨૩ મતપુરુષો માટાય અને ઝમતપુરુષો ત્રિલામ દેરૂ
પુત્રો મગ જાય અને ગાય ચિગ્ગાટ્ટ સુધી જીરે, પગને ધિપે મૈત્રિ
ભાવ અને મ્મજનન વિષ રાપ ન મ્મગ્ગર પરેગ્ગન ક્કમની વિચિ
ત્તનાના માય કલ્લિલાલ્લા પળ પ્રમાર ટે ન મ્મજ્જનોળ મૂલ્લુ ન
જોડા

૧૨૪ હે જીર ' આ જગતમાં આ ખીરને સુખ-દુઃખનો
ટાના રીજો કોટ નથી રીજો મ્મન સુખ યા દુઃખ આપે છે ન
તા કુલ્લુદ્ધિ ટે, કારણ ક-જીર પુરમરમાં રંગેલા કમોના અનુમારે
જા મરમા તુ સુખી-દુઃખી થાય છે રીજો તા માત્ર નિમિત્ત છ
માટ ઉદયમા જાયલા કમોનુ પટ્ટ સમમાર મોગરી લુનુ ણ્માન
સ્થાણ ટે

૧૨ જમ દિવમ અને રાત્રિનુ આમ્મણ મુયે અને ચટ્ટ
ટે, તેમ માનુ અને મનીશ્રોનુ આમ્મણ ગાલ ટે

૧૨૧ જેમવ વિનાનો, રોગી, રીય વિનાના અને માય
રમિત આવો પતિ હોય તો પળ તેને છોડા કુલ્લવાન સ્થાશો અય
પતિને જેમ મજતી નથી, તેમ માચા જેન પાનાટ્ટિ જેમવથા
નિમૂષિત, નિરોગી, આત્મિક, રાયિક અને માનસિક રીયયા પરિ

पूर्ण विभक्तित अने सपूर्ण भाग्यवान् एवा एव श्री जिनेश्वर महा
राजान ज स्वामी तरीर श्रीगारी ज यने भजनगो होतो तथा

१२७ जे भय्या मायोने सिद्धि रपी महेलमा मोन करवी
होय, तेजोण सिद्धिरपी महेलमा जया माटे नीचे नणवेल
पगथीआ चूम्या जोटा नहि १ श्री जिनगजना पूजा २
सठगुरुना चरणरुमणी सेवा ३ श्री जिनवचनानुमारे प्राणी
मात्रनी दया ४ सत्पात्रमा दान त्याना रुचि ५ पाचे इन्द्रि
योना अप्रसस्त विषयोथी विरमनु ६ सुदर प्रिये ७ सुदर
तप ८ श्रीमान् चतुर्विध सधना सेवा ९ श्री जिनवचननु
पुस्तकमा अवनु १० मुजत्र सिद्धि रपा महेलमा जया माटे सोपान
पक्तिनो आश्रय भय प्राणीजाण करो जोडा

१२८ अपार समागमा महा मुश्केलीण मानवभय पामीने
जेओ विषयसुगमा रक्त रही श्री सर्वज्ञरहित धमनी जाणवना
नथी करता, तेओ समुद्रमा डुमनो माणस जेम प्रर प्रवहण छाटी
प करने चळगळारी मूयाई रे, तम मूयाई कमारा नथी शु ?

१२९ हे जात्र ! अधम जातिमा उत्पन्न वनु, अनिष्टनो
समागम थरो, प्रियनो प्रियाग वरो, भय जायना, दरिद्रता थरा,
अपयग थरो, जा वधुय पाप रपा वृक्षनु फळ जाण अने गम
जार्णाने पाप र छाडवा सदा तत्पर रहजे

૧૩૦ મારા વગમા ઉત્પન્ન થયેલા પળે જેમ ધન વિના
 આ જમતમા લ્પુનાને અને પગભવને પામે 'ઝ', તેમ ધમહિન
 મનુષ્યા આ ભવ અને પગભવ ગમ ઉભય ભયમા ટુચ્છ અને
 પગભવને પામે છે, માટે ધમરૂપ અથરમાળીને માટે સદાય સજ
 રહેતુ જોઈએ

૧૩૧ ટોડો જન્મમા તીવ્ર તપ વડે જે પાપનો નાશ થતો
 નથી, તે પાપનો નાશ અટધાન શ્વણમા સમ્યગ મમભાવે થાય છે

૧૩૨ સકલ દેવોમા શ્રી વીતરાગદવ ઉત્તમ છે, સકલ
 માણુઓમા શ્રી નિગ્રન્થ સાધુ ઉત્તમ છે અને સકલ ધર્મમા ક્ષમા
 અને પ્રામય ધર્મ ઉત્તમ છે

૧૩૩ જેમ ગજેન્દ્રના મદવારિમા લ્પટ વનેલ ભ્રમરનુ
 ટોચુ કુતરાના મુખ ઉપર વમતુ નથી, તેમ શ્રી જિનેન્દ્રચંદ્રને
 નમસ્કાર કરવામા જનુ મસ્તક લ્પટ છે, તેનુ મસ્તક શુ યાજે
 નમે ? અથાત્—વીજે નથી નમતુ

૧૩૪ કલ્યાણકારી કાયામા ધણા વિદ્વો આવ છે, માટે
 યશાવિધિ ધર્મે આચરવામા તીલ રરવી હિતાવદ્ નથીજ

૧૩૫ પરમ તાત્ક શ્રી જિનેન્દ્ર મહારાજા સાદિ જ્ઞમ
 પુરુષોનુ જીવનચરિત્ર જો કલ્યાણની બુદ્ધિ શ્રવણ યા વાચન
 થાય, તો લાલ્લ્લો ભવોના પાપા નાશ પામી જાય છે, ન
 નિ મદેદ છે

૧૩૬ માધુષમના અનુગામીઆન જ માત્રા શ્રાવકો ક
શકાય

૧૩૭ રાક્ષાદિવનો અણગમત મોલ્નાર માર્ગાનુમાગન
ગુણથી રહિત કે આગાઓ ઉત્તમ ધમની લાયકાત ધરાવતા નથી

૧૩૮ મવેજી, રાગાદિ દોષોના દૂર, ત્રણ જગતને પ્રાપ્તિ
અને યથાસ્થિત પટાવના પ્રમાણ, આગા અનન્ય પરમેશ્વર ણ
માત્રા દેવ છે

૧૩૯ જો ચેતના હોય તો મમનો કે-મરજાદિ ગુણ
વિનિષ્ઠ અર્હનત્વ ધ્યાન કરવા યોગ્ય કે, ઉપામના કરવા યોગ્ય છે,
શરણ લેવા લાયક છે, અત્યુજ નહિ પણ અત્યુજેતુન ગામન
સ્વીકારવા યોગ્ય છે મધ્યુજ સમાન છે, અમ માનનારાઓ આ
અમ્તુ ઉપર વિચાર કરે

૧૪૦ જેમ વિદ્યા અને રાજ્ય યોગ્યને જ તેવા લાયક કે,
તેમ સદૃશ્ય પણ ધોમ્મને જ દેવા લાયક છે

૧૪૧ મદ્ય પ્રવૃત્તિઓ વિશેષનિપુણમતિઓ ન્યાય-
માર્ગે રતિઓ અને દ્રઢ પ્રવૃત્તિઓ, આગા આત્માન શ્રા મરત
મગરાને શ્રાવકધમને લાયક કર્યો કે

૧૪૨ મદ્ય પ્રવૃત્તિ, વિશેષનિપુણમતિ અને ન્યાય-
માર્ગે રતિ, આ ત્રણ ગુણ વગરનો આત્મા સદાગ્રહી હોવાથી,
મૂઢ હોવાથી તથા અન્યાયમા આમર હોવાથી તેને શ્રાવકધર્મની

ત પ્રાપ્તિ ન થતી નથા ઉપરોક્ત ત્રણ ગુણ હોવા છતાંય જે આત્માઓ
 દૃઢ પ્રતિવાદાટા દાતા નથા, ન કદાચ ધમને સ્વીકારે તો પણ
 - તેને તજતા વાર લાગતી નથા જેમ ધૂતની મિત્રાદ, ગાડાળ
 - પહેરણા મુરેવ, વાગ્ગના ગત્યામા નાગેલો દાર, અગત્ય ધૂતન
 મિત્રતા તજતા વાર નહિ ગાડાને ગમે તેવો સુદર વપ હોય પણ
 તજતા વાર નહિ, તમન માહે તો ત્યામ્ રૂપીઆનો દાર વાટગના
 સ્ત્રમા નાખ્યો હોય તો તેનય તજતા વાર નહિ, ણ્વી રીતે દૃઢ
 પ્રતિવાદિનાના આત્માઓને મિલ્લિના મુલને ત્નારા ણ્વા મહામૂલ
 ધમને તજતા વાર નહિ આજ કારણ ભદ્ર પ્રદર્શિ આદિ ગુણ
 વાજા હોય તો પણ દૃઢ પ્રતિવાદ ગરના આત્માઓ ધમને માટ
 ત્યામ્ નથી આ ઉપરથી ચોક્કમ એમ ઠરે છે ક-ધમદાનાગુરુઓ
 ધમચિંતામણિ ત્તા, જેનાર યોગ્ય કે ક નહિ, ન સાસ્ત્રવિધિ
 મુજબ જોવાની અનિવાર્ય પરજ કે ન પરજથી દરાટાપૂરક દૂર
 રહનાગ મ્વરેજ સાસ્ત્રવચનોને અવગણનારા વન અને શામનો
 શામ્વપ લગાતનારા વન નમા નગાટ જેવું નથી તેમજ પરિણામે મ્વ
 પર-ઉભયના અહિતકારક નિવડ તેમાય નગાટ જેવું ના

૧૪૨ જેમ મારી માત ચિત્રામણને ત્યામ્ કે, જેમ અતિ
 ત્યામ્ દૃઢ પીઠપથ પ્રામાદને ત્યામ્ છે, તથા જેમ મારી રાને
 ઘડાળ સોનું માણિક્યગ્તને ત્યામ્ વને કે, તેમ ઉપરોક્ત ચાર
 ગુણવાલ્લોન ઉત્તમ માર્ગે શ્રાવધમનો અધિકારી વન છે અપવાદે
 ઓઠા ગુણવાલ્લો પણ ચાલી શકે આ ઉપરથી વ યાત તર્કાઆવ કે

ક-૧-યોગ્યનેત ત્વેવાનો વિધિ છે ૨-યોગ્યતા માટે મધ્યસ્થ ગુણો હોય તોજ ધમ ન્વાય ૧મ નથા, ૧૧ જો સદ્ગુણ ગુણોહોય તો ધણુ માર, નહિ તો ઓછા ગુણવાળો ૧૧ ચાલી શકે, પરંતુ નિગુણા તો નજ ચાલી શકે

૧૪૪ શાસ્ત્રવિધિ પ્રયે રહુમાન ૧ નિસ્ક મરિપણાન મુચ્ચે છે, જ્યારે દ્વેષ દીધ મમારને મુચ્ચ છે

૧૪૫ ધર્માત્માઓનુ નામનુ માર, કારણ કે-નેઓ નામતા રહુ ધમ આચરે અને અધર્માઓનુ ઉઘનુ માર, કારણ કે-નામે તો રહુ પાપ આચરે

૧૪૬ માવિક પ્વા જે મરિ પ્રાણાણ થોટી ૧૧ વિગતિ કરી, તેને મ્વય નહિ કરવા માટે અમમર્ય વનેલા દેવો ૧૧ મ્પ્રહા કરે છે

૧૪૭ વિરતિ પટ્ટલે હિમા, મઠ, ચોરા, મેથુન અન પશ્ચિમ, આ પાચેય પાપોને પ્રમ્યાખ્યાન પૂરક રજવા તે

૧૪૮ વિગતિ નહિ કરનારો તો તે તે પાપોન ન કરતો હોય, તો ૧૧ મ્પ્રહુ કમનો વધ આદિ મ્પ્રહાટોપનો ભાગીદાર થાય ૨ માટ અવશ્યમેવ વિરતિ કરવી જોગ્ય

૧૪૯ અવિરતિ વિરતિના અમ્યામથી જીનાય છે જેમ મરુત કઠ્ઠાઓ અમ્યામથી માય છે, તેમ વિરતિના અમ્યામથી

ગિરિનિ નાતીન શિવિતિ પ્ણ પામી શકાય છે, માટે ગિરિનિનો અધ્યામ નહિ ઊઠવા જોગ

૧૧૦ નિયમા વિચારપુત્ર તેરી રીત લેવા જોઈએ વ-
ર્ગીયા પત્રી યથાર્થ પાઠી શકાય

૧૧૧ પુન્યની ઇચ્છાગાઠા જે તે પ્ણ નિયમ લેયો જાગ, રાગ્ણ વ-અપ પ્ણ નિયમ જો હટપણ પાઠવામા આર
તા કમલશ્રેષ્ઠિની માફક મહાલાભન માટ થાય છે

૧૧૨ જે શરીરમા ચાપેદુ મિષ્ટાન્ન પ્ણ મિષ્ટા થાય છે
અને પાપેદુ અમૃત પ્ણ મૃત્ર થાય છે, તે શરીરના માટે કયો
મનુષ્ય પાપ આચરે ?

૧૧૩ હે જીવ ! ક્રોધ તપાસનાર છે, ક્રોધ વૈરનુ કારણ
ઊ, ક્રોધ દુગતિની વાટ છે ક્રોધ ગમ-સુખનો નાશ કરનાર
છે અને ક્રોધ અગ્નિની જેમ વાઝનાર છે, માટે ક્રોધનો નાશ
કર્યો જોઈએ

૧૧૪ હે જીવ ! ક્રોધરૂપી અગ્નિન ગાન્ત પાડવા માટ
શુભાત્માઓ સયમ રૂપા વર્ગીચામા પાણીની નીક મમાન પવા
દમ્ભાનો આશ્રય કર્યો જોડા

૧૧૫ હે જીવ ! વિનય, શ્રુત, શીલ, તેમજ ધર્મ અથ અને
કામ રૂપ ત્રણ વર્ગ, આ વધાયનો નાશ કરનાર અને વિવ્ર
લોચનનો રોપ કરનાર પશુ માન મનુષ્યોને આધ્યા બનાવનારુદ્ધ

૧ ૮ જે જીવ ! જાતિ, તામ કુલ જ્યેષ્ઠ, ચત્ર, રશ્મિ, શ્રુત, — જા આઠ પ્રકારના મટ ડ જે પ્રાણી જેનો મટ કરે છે, ને પ્રાણા તે વસ્તુ જાણ પામે છે જો જાતિનો મટ કરવામા આવે તો હીણજાતિમા અવતરતુ પડે ડ જો કુલમટ કરવામા આવે તો હીણકુલમા અવતરતુ પડે છે જમ જેનો મટ કરવામા આવે ને ને વસ્તુથી પ્રદ્ય થઈ હીણવસ્તુને પામ છે માત્ર મટની દૂર રહેતુ જોજા

૧ ૭ જે જીવ ! દોષોન વધારનાર અને ગુણોને નષ્ટ કરનાર જવા માનસ્પી વૃક્ષને મૃત્તા સ્પી નદીના પ્રવાહ વડે જડમૃત્તમાધી ઉગેડી નાચવુ જાડળ

૧૫૮ જે જીવ ! માયા જુઠની મા છે, સ્ત્રીસ્પી વૃક્ષને જાપવામા પરશુ મમાન છે, અવિયાના જન્મમૃતિ છે તથા દુર્ગતિનુ કારણ છે

૧ ૯ જે જીવ ! કુટીલતા કરવામા જોગિયાર અને વસ્તુતિને ધારણ કરનાર જવા પાપમાઓ જગતને ઠગતા મ્વયમેવ ઠગાય છે, માટ માયાની દૂર રહેજે આ જાત ઠગારઓ પળ મૃત્ત્યા જવા નથી કહી જાણાન ઠમુ છુ, પણ વસ્તુત મારો આત્મા ઠગાય છે

૧૬૦ જે જીવ ! જગતનો દ્રોહ કરનારી વિષધરીની જેમ માયાને જગતને આન દના હેતુ સ્વ આજ્ઞ સ્વ મહા ઔપચિ રહે તુ જાતી ને

૧૬૨ જે જીવ ! મવય ટોષોની રાણ રપ અને ચાનાટિ
 ગુણોના કોટાઓ રગા જરામા રાખમ જેવા વ્યથન રપ રાલટી
 શોના કાર્ય નેમન ધમ અથ-કામ અને મોષ આ મધઝા ય
 અથના રાથફ ણવા લાભના મદાય તુ દુર રહેને

૧૬૩ જે જીવ ! આ જગનમા લોભી આત્માઓની રજુ
 વૃગી રજા હોય છે, કારણ કે લાભી આત્માના જો ધનહીન
 રાય તો તે મોની દૃઝા રૂ છે, મો મઝી ગયા તો દુઝારને
 રજે છે, દુઝાર મઝા ગયા તો લાગને દૃઝ છે લાભ મઝી
 ગયા તો ક્રોડની દૃઝા કરે છે, ક્રોડ મઝી ગયા તો રાગની
 દૃઝા રૂ છે રાગ મઝી ગયુ તો ચર્યર્તિપણુ ટચ્છે ડ,
 ચર્યર્તિપણુ મઝી ગયુ તો દવપણુ ટચ્છે ડે, કદાચ રવપણુ મઝી
 ગયુ તો દૃઢપણુ ટચ્છે છે ઓર, રૃઢપણુ મઝી ગયુ તોય
 ભેમીયાની દૃઝા અરકની નથી જાન કારણે લાભા આત્માઓ
 આ લાકમાં અને પરલાકમાં ઘણુ ઘણુ મજન રૂ છે, પણ ધમ માટે
 મજન કરવામા તત્પર થતા નથી કારણ કે-આ જીવન જેવો
 નર અને રામનો લાભ છે તેવા ધમ અને મોષનો લાભ જાગતા
 નથી, ન ધર્મીન ધમનમીચની વાત છે

૧૬૩ જે જાવ ! લાભ રૂપી માગરન મનોરપ રપ મેનુરપ
 ઘડ ફાલનો રેશી ન

૧૬૪ જે જીવ ! જમ મનુષ્યોમાં ચર્કો અને રવામા
 રૃઢ પ્રધાન છે, તેમ ગુણોમા મનોરપ્રધાન ગુણ છે, ન મનુતા નહિ

૧૬૧ હે જીવ ! ક્ષમા વડે ક્રાધ મૃદુતા વડે માન
આજ્ઞ વડે માયા અને મનોપ વડે લાભ જાનાય છે, માટે તે
જીતશાન તત્પર થા

૧૬૨ હે જીવ ! જેમ હીમના યાગ થળંગી જડતા પડતા
અગ્નિ મિથાસ દ્રુમ થતા નથી, તેમ ઈન્દ્રિયાના જય મિથાસ સ્વા
યનો જય સ્વચાને સમથ થવાતું નથી

૧૬૩ હે જીવ ! જે ઇન્દ્રિયોનો જય કરા શકતો નથી,
તે સ્વાયજય સ્વી શક્તો નથા

૧૬૪ હે જાત ! નહિ દમન સગાયેલા અને ચપલ પલા
જા ઇન્દ્રિયો સ્વી પાલ ઘાટાજા જીતને સ્વચાને નરક સ્વી અ-
પ્યમા જતટી લખ જાય ડ

૧૬૫ હે જીવ ! ઇન્દ્રિયો પડ જીતાઈ ગયેલા પ્રાણી
સ્વાયાધી પરાભવ પામે છે અને દુઃખાનિન પામે છે, જ તુ જેમ
ખલી જાય છે ?

૧૬૬ હે જીવ ! નહિ જીતાળી ઇન્દ્રિયો વચ્ચે નરકમા
પડ જાય છે જમ નહિ જળ જા મગમાય રાગનાદિકની માફક
કુલ્લના નાગ માફ તથા રાજ્યાદિના વિનાશ માટે, વધ અને વધને
માટે થાય છે, માટે ઇન્દ્રિયોનો જય કરવા માફ સદાય તત્પર
રહેજે

१७१ हे जीव ! स्पर्शनेन्द्रियना विषयने आधिन बनेलो हत्थी, रमनेन्द्रियने आधिन बनेलो मच्छ, घ्राणेन्द्रियना विषयने आधिन बनेलो भ्रमर, चक्षु-इन्द्रियना विषयने आधिन बनेट पतंगीयु, तमन श्रवणेन्द्रियना विषयने आधिन बनेलो मृग आ भवमा मृत्युने पामे छे ज्यारे तु तो पाचे इन्द्रियोना विषयोना आधिन बनेल छे, तो त्हारी शी दशा थशे, एनु तने काद मान छे ? शु रत्नचितामणीथा पण मोघो एरो आ त्हारो मनुष्य भर विषयोमा आमक्त बनी दुगति साधना माटे छे ? ना, ना ने तो विष जेवा विषयोना राग छोटी, मटधमनी आराधना करवा पूजक ससारबधनथी मुक्त थड शाश्वत मिद्धिना सुखने माधवा माटे छे, ए तु मूलतो नहि

१७२ हे जीव विद्यमान वास अने अनित्य आयु धन सुखेयमा खर्चतो नथी, ते राम्हो दुश्चर चारित्रने शु लेशे ?

१७३ जे बीचाराओ धन मात्रमा लुब्ध नया होय तेवा मत्त्वहीनो, मनसगना त्याग रूप चारित्रने जाराधी शक्ता नथी अने चारित्रनी आराधना सिनाय मदगति पण कवी रीते थाय ?

१७४ चारित्रधमनो स्वीकार करवो एन्ले श्रावधमरूपी हवेली उपर कलंगारोपण समान छे आथी साचा श्रावधने चारित्र लेवानी भावना अवश्य होमी जोइए

૧૭૧ જે આત્માઓ ત્વ, ગુન, ધર્મ, આત્મા, પુણ્ય, પાપ, પરલોક વિગેરે ન માને અને 'જા લોક મીઠા-પરલોક સોગે દાઢા'—આવું બોલ તને શું સો આમ્તિક રહે ?

૧૭૨ આત્મા પુણ્ય, પાપ આદિ માનવાનો ટાપો કર નારાઓ પણ ફરઠ જા લોરના ચિંતામાન શું મજ્જી જનારા હોય ? પરલોરની ચિંતાવી રહિત જવાનો પણ કદ સોનિના કહેવાય ? શું આમ્તિક રહેવાય ?

૧૭૩ સમ્યગ્દર્શન યગરનો જ્ઞાનો એ વસ્તુત જાની નથી અને ચારિત્રોયા એ વસ્તુત ચારિત્રોયા નથો

૧૭૪ જા મસારમા ફરગાય પ્રાણીઓ જવા છે ક—મામારિક ક્ષણિક, તુચ્છ અને ત્રિભુવન ત્રિપય મુગ્ધના ગાલનું પત્તી, મિથ્યા જ્ઞાનના ઉગમર બની, સમ્યક્ જ્ઞાનરૂપી નેત્ર વિનાના, વાહ્ય પદાર્થોની મમતામા મરનારા, પશુ મમાન, નરામાત્રો ઉત્તમ નરજામને નિરક્ષર ગુમાવતા નેગાય છે, જ મરેજ મત્તા શ્વેદની વાત છે

૧૭૫ સમાર દારાનલને દારાનર તરીક નહિ માનનારા શું સમકિયા કહેવાય ત્વરા ?

૧૮૦ માત્ર અટ્ટપ્રચનમાતાના જાનને ધાળણ કરનારો પણ જો સમ્યગ્દર્શન હોય તો જાની કહેવાય, ચિન્તુ દશઉન દશ પૂરના જાનને ધાળણ કરનારો જો સમ્યગ્દર્શન રહિત હોય તો તે જાની નથી, ચિન્તુ મિથ્યાજ્ઞાનો છે

૧૮૧ ઘોર તપસ્વી હોય ડના નો સત્-ગુરની આત્માનો
જનાતર દરનારો હાય, તો ને અનત સમારમા રમ્મડ ડ

૧૮૨ પરમાત્માનો આત્માનો ભગ પરનારે શુ માંગ્યુ નથી ?
વસુભ માગ્યુ છ આત્માના ભગમા કુ રમ્મતુ નથી

૧૮૩ ડ્યાર રાનાના આત્માના ભગ રૂગનાર ન્ક વાર
ગિથાનાત્ર વન છ, ત્યારે મરત ભગવાનની આત્માના ભગ રૂગનારો
ત્તમયોગ જાતી વાર ગિથાના પાત્ર વન ડે

૧૮૪ શ્રી જૈનગામન આત્માપ્રધાન ધમ માને છે, ન કોટપ
મૃત્યા જડુ નથી

૧૮૫ શ્રી જૈનગામન પરમાત્મ ડ ક—આત્માનો દરાત્મા
પૂવક ભગ પરનારમા નથી રમ્મતુ મમ્યગદગન નથા રમ્મતુ મમ્યગ
નાન, નથા રમ્મતુ મમ્યરૂગારિત્ર ક નથી રમ્મતો મમ્યગતપ
પરતુન નહિ પણ આત્માની વિરાધના કરી અનતરકાઠ મુધી મમારમા
રમ્મ ન ગાના વગરની વાત છે

૧૮૬ શ્રી જૈનગામન તો પરમાત્મે ડે કે—મરત ભગવાન
માધિન—ત્રિનાગમના ન્ક પણ પદના યા ન્ક પણ અક્ષરનો ઉત્થાપક
વનર મિત્રદૃષ્ટિ ડે, તો અનત વાનાના તોપ કરનારન શુ
કહેડુ ?

૧૮૭ તરકે તરક જૈનના હૃત્યમા પરમાત્માની જાણ,
પ તા જીવનધર્મ મનાડ જરો જોડપ

કારણ કે—૧ ત્રી જૈનગામને કરમાવેગે વિનય છે, હા, છત્તુ છે, જો ઉત્ત્મૂત્પ્રરુપણનો અશ્વમ્ય દોષ હોય તો જાહેર કરવો, જેથી મદ્વિક્ત આત્માઓ ઉ માગ જતા નરુ જાય તે વળ યોગ્ય સમજાવવાનો પ્રયત્ન કરવા ઉતા માગ મા વિત ન વો તા ?

૧૦૧ જેને શ્રી જનગ્રામન કરમાવગ વિનયગુણનુ માન ન હોય અમર જે વિનયગુણવી દુર હોય, તેવા નાલાયકોન સદ્ગુણાદિના નહિ જેવા ક્ષુદ્ર દોષન ન્ગી મુટ ચોલે છે

૨૦૨ નાલાયકો તો નહિ ત્રા ક્ષુદ્ર દોષો ન્ગી સદ્ગુણ દિક્લી મેગાવી દૂર રહે વીજાને દૂર રામ્વગ પ્રયત્ન રે અને અશ્વમ્ય ઉત્ત્મૂત્પ્રરુપણાદિ મહાદોષાવી મગ્પૂર વ્વા કુગુર્વાદિની સેવામા અર્નિશ તત્પર રહે ણ વળ વતમાન જમાનાની ઘલિહાગ નહિ તા વીજુ શુ ?

૨૦૩ સત્ય ધમને નહિ પામેલા આત્માઓળ ધર્મે પામગ માટે પરીક્ષા વનુ જોદળ વગર પરીક્ષાળ ધમ અચરવામા આવે તા વિનાશ વળ વાય જેમ કૌત્ મનુપ્ય ક્ષીરપાન ણ ગુણકારક છે, ણ વેગ્યાત્ત્રોના વાચને સામગ્રી વગર પરીક્ષાળ—વગર વિચારે આર ટાનુ ટુધ પીળ તો તે વિનાગને પામે, તેમ વગર પરીક્ષાળ આચ રેઝ ધર્મે વળ દોષ કરનારો વને વળ કરગાય મૂત્ આત્માઓની વ્વી માયતા હોય છે ક—આપજે પરીક્ષા કરવાની વાદ જરૂર નથી, આપજે તો વધાય ધમ સરસા ચેદનો વિષય છે કે—

વ્યક્તિગતમા વધુ સરખું નહિ ત્યાં તો કહેને કે—આને મા
 કહવાય, આને રાયડી કહેવાય, આને વાપ રહેવાય, આને ટીકો
 કહવાય, આને કાસો રહેવાય અને આને મનાજો કહેવાય આને
 શાલુ રહેવાય આને ચોટ રહેવાય, આને ઘા કહેવાય, આને
 ચર્મી રહેવાય, આને તેર કહેવાય, અને આને પર્મીયુ કહેવાય
 પણ તુ સરખું માનવાની મૂલ્ય ન કરાય પરંતુ એક તેવ, ગુરુ
 અને ધર્મની રાત્રતમા કહેશે કે—આપણ શી પચાન ! આપણ તો
 શુ સરખું જા ‘મુ’ અને જા ‘કુ’ ન પચાનમા જાણ પડવાની
 નથી ન જાણે કોણ રે ? આપણ મમમાવમા રહેતુ
 મમમ, વિચારના વિચારતુ જોઈને કે—ને તેવ ગુરુ અને ધર્મના
 આધાર જાણના આત્માનો જા મયમ મમામમમુદ્ધી નિસ્તાર રહેતો
 કે, તેના રાદ પણ વિવાર જ નહિ કર્યો અને પચના પચન
 કુર્કી પડતુ, ન પણ મહા મૂલ્ય છે

૨૦૪ પરીશ્વા પૂરક સત્ય ધર્મન પામ્યા પછી પ્રાણાને
 પણ છોડ્યો જોઈ નહિ, કિંતુ તેના મવામા તન, મન અને
 ધન મમમ જાણ કરી દેતુ જોઈ

૨૦૫ રાના—પાતાં જેઓ મોલ માનતા હોય, તે તો
 મગરિમેળામા ગણાય છે

૨૦ આ જીવે જનાદિ મમામા ઘણુય ગાતુ અને
 પણુય પીધુ એ, જા મમામા પણ ઘણુય ગાતુ અને ઘણુય પીધુ,

તો પણ આ આત્મા ઠપ્ત થયો નથી, માટે મજનોળ રમતા ઉપર
કાતુ મેઝવી ત્યાગવૃત્તિ કેટલવા જોઈ જગતમા ત્યાગ જરૂર
તો ઘણા નીકળે, પણ ત્યાગવૃત્તિ મિચાય રહ્યાણ કેમજ મધાય ?
આવી ણમ પણ નથી માનવાનુ ક-વાહ્ય તપની કાટ જરૂર નથી,
પરતુ સમ્યગ્ ગ્રાહ્ય તપની સાથે ત્યાગવૃત્તિ કેટલવાની ગ્યાસ
જરૂર છે

૨૦૭ હે જીવ ! તને સસાર પ્રત્યે આટલો પ્રયો સ્નેહ
શા માટે ? સસાર એ તો જીવને કારાગાર સમાન છે જ્યાં
સુધી એ કારાગારમાથી ટૂટવાનો પ્રયત્ન નહિ કર ત્યા
સુધો તું શાશ્વત સુખને પામી શકવાનો નથી

૨૦૮ હે જાત્ર ! કચન-કામિની અને કુટુબના મોહમા
તુ મસ્તાન બનો નિજ માનને ચૂકી ચોરાગાના ચક્રમા અનતકાલ
રસડયો, હવ ત્હને કાટ માન આવ છે ?

૨૦૯ હે જીવ ! તુ ક પણ, પ્રયાથી આવ્યો અને પ્રયા
જડજ, ણનો તા વિચાર કર !

૨૧૦ હે જીવ ! તુ રોજ ણમ વિચારે છે, કે-મા મ્હારી,
બાપ મ્હારો, ત્રાયડી મ્હારી, લક્ષ્મી મ્હારી, પરિવાર મ્હારો, દીકરો
રો, દીકરા મ્હારી, મિત્રો મ્હારા પણ તુ ણમ વિચારે છે ?
મીંચાય ણત્લે આમા મ્હારુ કાટ જ નથી ! ઝરે, આ
મ્હારથાઓ પરિવાર ક્યારે દગો ત્થે તનોય તુ વિચાર

કરે છે ? ના તો પછી તુ શા માટે એમ માને છે કે—હુ ડાહ્યો
હુ બુદ્ધિશાળી તેમજ હુ ચતુર જે આત્મા મ્વારથીયા સસારમા
પોતાના આત્માની ચિંતા ન કરે, અને શુ સમજુઓ ટાહ્યો, બુદ્ધિ-
શાળી કે ચતુર કહેશે ?

૨૧૧ હે જીવ ! આ મ્હાર અને તે મ્હાર, જ તો તને
મમતાનુ મોટુ મૃત વચ્ચ્યુ છે એમ સમજજે

૨૧૨ હે જીવ ! કયી પઠે ત્હારી આશ્વલટી માચાઈ
જશે અને ત્હને મરોમો છે ? જો ના, તો તુ નઘરોલ કેમ
બની ગયો છે ?

૨૧૩ હે જીવ ! શુ મોત ત્હારો માફક છે ? શુ
તેનાથી તુ નાગી ડગા ગફે એમ છે ? શુ તુ મરવાનો જ નથી ?
જો આ બધાનો ઉત્તર નકારમા છે, તો ધમ કરવાની તુ ઢીલ
કેમ કરે છે ? કેટલાક નામ્તિઓની માફક તુ ધર્મને ઘતાગ તો
નથી માનતો ને ?

૨૧૪ હે જીવ ! નહિ જેવી ઋદ્ધિમા, નહિ જેવા
જ્ઞાનમા, નહિ જેવા વચ્ચમા, નહિ જેવા રૂપમા કે નહિ જેવા
લાભમા આટલો વધો છપી જઈ મિથ્યા અભિમાન કરે છે, પણ
જ્યારે તુ કાછીયાને ત્યાં એક પેસાના શેર શાફ ઉપર માગ્યામા
વેચાયો ત્યારે ત્હારી મ્થી દશા હતી, એનું ત્હને માન છે ?

૨૧૫ હે જીવ ! કમના યોગે આ જીવ માનવી મટી
બાજા ભવના ગધેડોય બને, દેવ મટી વીજા મગમા તિયેચમા

ઉત્પન્ન થાય, સારમાસમતાનો માર્લિક મળીને માલમી નરક
જ્વાળામાં પણ પકાય છે. માટે મિથ્યાભિમાનમાં નહિ મરતા, જે
માનવમત સફળ કરવા માટે સદાચ ધર્મ આરાધન કરવામાં
રહેજે. ચોદ ચોક્કડીનો માર્લિક રાજા રાણ અને છાત્રી
દુર્યોધન જેવા મિથ્યાભિમાનમાં સંગટોગમાં રહ્યા, તો દુઃખ
કી ગણતરી ?

૨૧૬ છે જીવ ! મનારમનુદ્ર તરવા માટે મયમ તો હા
છે જો શક્તિ હોય તો જ તાડીમાં બસના માટે તૈયાર રહે,
નહિ તો સમક્ષિત અને તીવ્રરૂપી તુમાનો આશ્રય લેને જાવ,
સસારમનુદ્રમાં તુ ઢૂંચી મરાજ

૨૧૭ હા જીવ ! તુ કયો મૂઢ છે ? પરની ચિંતામાં
આમ્બી જોંદી, જ્યારે આત્માની ચિંતામાં વેધડીપ નહિ ' ૭
તો આના જેવું કહેવાય કે—'ધરના છોસરા ઘી ચાટ અને
ઉપાધ્યાયન આટો'

૨૧૮ છે જીવ ! તુ ત્હારી જોંદગાની દિમાર કર આ
ઉત્તમ મનુષ્યમયમાં આવીને ને પુણ્યક્રમાંના વડુ કરી ન પાપક્રમાંના
તુ રોજ દુકાનમાં મેઠ મેટ્ટને, નફા-તોળાનો હિસાબ કાઢે, તો
તે જા વસ્તુનો કદી કાદ વિચાર કયો છે ? જો ના, તો તુ
પરમવમાં સુલી કરી રાને વફા ?

૨૧૯ છે જીવ ! ત્હને ત્હારા આ અમુલ્ય જીવન
છે ? જો હોય તો રિપયમુરતમાં મગન રહીને તુ કેમ

મનુષ્યમત્ર હારી જાય છે ? ત્હને ગરર છે કે—રિપયસુતમા જા
 અમૃત્ય જીંદગા હારી જતી જ તો ખેગવળ હારી વરીને ગધેડાને
 મગડવા જેવું છે, કલ્પમૃત્તને ઝમેડી ધનુગને રોપવા જેવું છે,
 ચિંતામર્ણને પેંત્રી ફાંચના દુરુટને ગ્રાણ કરવા જેવું છે, તેમજ
 કામવનુ ગાયને વંચી કુતરીને સરીદવા જેવું છે અને વાવના
 ચંદનને રાસ્ટી કપાત્રે રામોડા ચોઢવા જેવું કહેવાય વાહ !
 કેવું ત્હાર ટાણ ? કરી ત્હારી ચતુગદ ?

૨૦૦ છે જાવ ! તુ જમ માને છે—ક હુ મોગે થાડ,
 ટુ કમાડ ડુ, હુ જામડાર છુ, હુ ચાલાક છુ, જળ આયુષ્યમાથી
 ઓઝો થાડ છુ જનુ ત્હને માન છે ?

૨૦૧ છે જાવ ! આ તે ત્હારી મૂંત્તાનો કદ પાર છે ?
 આયુષ્ય ત્હાર જોડું જાય છે, જળ ત્હારી પાપવુદ્ધિ ધત્તી નથી
 ઝમર ત્હારી ચાર્જ જાય છે, જળ રિપયનો અભિલાષ જતો નથી
 માને પત્થો ત્યારે દવામા મુગ્ધ વત્થો, જળ ધમ—ઓપધનો તો
 તે જરાજ મ્યાલ રામ્યા નહિ

૨૦૨ છે જાવ ! તે હમેશો મારા ભોગોને ભોગવવાનો
 ચિત્તામાં ત્રિચાર કર્યો, જળ જ રોગરૂપ છે જનો વિચાર કર્યો ?
 હમશા ધન મેઢવવાનો વિચાર કર્યો, જળ મરણ નજીક આવે છે
 જનો વિચાર કર્યો ? સદા સ્ત્રીના સમોગનો વિચાર કર્યો કર્યો,
 જળ અને દુદગા મ્હી છે જનો વિચાર કર્યો ? તો છે જીવ !
 આ ત્હારી અધમતાનો ત્હને સ્યાલ આવે છે ?

૨૨૩ જેણે ન તો દેવપૂજા કરી, ન તો સુપાત્રે ઠાન
 દીધું, ન તો માણુનો ધર્મ પાડ્યો અને ન તો શ્રાવણનો ધર્મ
 પાડ્યો, તો તેનો મર જગત્પન્થન તુલ્ય ગયો રહેવાય

૨૨૪ તેવ સિવાયનું ત્વઠ અને જઠ સિવાયનું સરોવર
 જેમ શોમે નહિ, તેમ મદધર્મની મેરા સિવાય માનવમર પળ
 શોમતો નથા

૨૨૫ જે માણમની પામે લાગ્યોના માદ્યમી હોય, છત
 જેના હેયામા મદધર્મની વામનાય મરણી ન હોય, તો તે
 જીવન પુરી પોટીનુય નહી

૨૨૬ જેના જીવનમા ધર્મ નહિ, તેનું જીવન લુહારના
 ઘરની ધમળ જેવું ગણાય માત્ર ત જીવો શ્યામ છે અને
 મૂકે પટલુ જ, વાંચી સરુ ચેતન્ય નહી

૨૨૭ જેઓ ક્રોધ અગ્નિથી, સદા વઝી રહ્યા હોય,
 માનરૂપી અજગરથી જેઓ ગઝાઈ રહ્યા હોય, માયાનાઝમા
 જે પમાઈ ગયા હોય, અને લોભરૂપી મટા નાગ વડે જે
 હમાઈ રહ્યા હોય, તે બીચારા પ્રભુને કેવી રીતે મળી શકે ?

૨૨૮ હે જીવ ! જેમ યમ પ્રાણ હરણ કરવા દ્વારા
 અતિ દુઃખ આપે છે, તેમ સહિત કરાયેલો નિર્ધર્મ, પણ અતિ
 મયસર દુઃખ આપે છે, માટે પ્રાણાત્મે કરવો
 જોડણ નહિ

૨૩૧ 'ધમ વિના નર પશુ'—૯ માન્યતા ડ્યારે ધનના અર્થની હોય છે, ત્યારે ધનના અર્થનો ૯ માન્યતા હોય છે ન—
'ધમ વિનાનો નર પશુ સમાન છે '

૨૩૬ હે જીવ ! મથપાન, વિપય, તપાય, નિદ્રા અને વિન્યા, આ પાંચે પ્રકારનો પ્રમાદ જીવને ચતુર્ગતિ રૂપ મસાર પરિભ્રમણ કરાવનારો છે, માટે તેનાથી દૂર રહેવાનો તુ પ્રયત્ન કરજે, અથવા, ત્હારી ચરાગ્રી રચે

૨૩૭ જેમ પાંચ પ્રકારનો પ્રમાદ વજવાનો છે, તેમ પ્રકારાત્તરે આઠ પ્રકારનો પ્રમાદ પણ વજવાનો છે તે આઠ પ્રકાર નીચે મુજબ છે ૧—જ્ઞાન ૨—મગ્ય, ૩—વિપયય ૪—રાગ ૫—દ્વેષ ૬—સ્મૃતિ ભગ ૭—મન, વચન અને ચાયાનુદુષ્પ્રણિધાન ૮—ધર્મ વિષે અનાદર આ આઠેય પ્રકારનો પ્રમાદ વજવા માટે હે જીવ ! તુ તત્પર રહેજે

૨૩૮ હે જીવ ! પ્રમાદને આધીન થઈને જીવોના પ્રાણોનો વિયોગ કરમો, તેનું નામ ધમ્મુત હિંસા છે

૨૩૯ હે જીવ ! પ્રમાદને આધીન થઈને હિંસા ન કરવી, તેનું નામ અહિંસા છે ॥

૨૪૦ હે જીવ ! સત્ય વચન તેને કહેવાય છે, કે જે પ્રિય અને પરિણામે હિતકારી હોય જે અપ્રિય અને અહિતકારી હોય, તે સત્ય વચન પણ સત્ય નથી આધા જે વચન પ્રિય અને પરિણામ હિતકારી હોય તે વચન બોલવું જોઈ

૨૪૧ હે જીવ ! અથ ષ મનુષ્યોનો વાહ્યપ્રાણ છે તેને
હરણ કરનાર જનુઆનો ઘાત કરનાર બને છે, માટે ચોરી પણ
વજવી જોડણ

૨૪૨ હે જીવ ! ણ્ક ધાર પણ ત્રિપથના મોગમા ઘણા ,
જનુઓનો ત્રિનાગ રહ્યો છે, માટે મગાસાઝ ઘસલચય પાઠના મગ્ગ
રહેતુ જોડણ જો ત ન વન તો મ્વદારામાય પણ અવશ્ય સનોપી
વનજે અન્યથા, જા ગેઝ અને ફલોઝ ત્હારા માટે ઘૂરો છે

૨૪૩ હે જીવ ! સકલ પદાધમા મૂંઠાનો ત્યાગ, તેનું
નામ અપરિગ્રહ ઘન ઠ

૨૪૪ હે જાવ ! પામે ધન ન હોય તો પણ મૂંઠીયાઓ
રાજગૃહ નગરના મીઘવારાની જેમ દુગતિમા જાય છે

૨૪૫ હે જાવ ! સામગ્રી હોય ઠત્ત પણ ઠપ્પા સ્પી કાઢી
નાગણપી જે હમાયા નથી, ને ચિતમા પ્રગમ સુખનો અનુભવ
કરે છે

૨૪૬ જેમ ધમાપકરણને ધાગ્ગ કરનારા હોય તો પણ
મૂંઠી રહિત મુનિઓને પરિગ્રહના મ્વીસારનો ટોપ લાગતો નથી,
તેમશ્રી જિનશ્વર મતારાજાણ કહેજ ધમોપકરણ ધારણ કરનારી અને
રત્નત્રયાનુ જાગધન કરનારી સા પીત્તીઓને પણ ટોપ લાગતો
નના, તેની કરીને ધમોપકરણના મ્વાસાર માત્રથી જેઓ સ્ત્રીઓને
મુક્તિ ન હોય ણ્મ ઘોર છે, તેઓનું વનડવું મિથ્યા છે

૨૪૭ જેમને નિષ્કલ્પ દ્વંદ્વચર્ય પાઠ્યુ હોય તેમને
દ્વંદ્વચર્યની નર વાડોનું પાલન અવશ્યમ કરવા પ્રયત્ન કરવો
જોઈએ

૨૪૮ જેઓ શ્રી સ્થૂલ્ભદ્રજીનું ઉદાહરણ લઈ દ્વંદ્વચર્યની
નવ વાડોને પાલન કરવાનો નિષ્પદ કરે છે, તે ગરેજ મહા
અન્યાનીઓ છે

૨૪૯ ‘વેદ્યાના મજાનમા રહી અને પરમના ભોજન
કરી કામ—સુખને ઝીતનારા તે શ્રી સ્થૂલ્ભદ્રજી છે’—અમ
દૃષ્ટાને લઈને ગયેલા સિંદુગુફાવાસી મુનિને પણ રહતું પડયું, તો
સ્તમાનમા વિષયાનુકૂળ બની દ્વંદ્વચર્યની વાડોનો નિષ્પદ કરનારાઓ
શુ સિંદુગુફાવાસી જેવાય છે ?

૨૬૦ અનતજ્ઞાનીઓના વિધાનોનો ફરાદાપૂર્વક વિરોધ
કરનારાઓ તો ધીંચરા મહા મિથ્યાત્વ રૂપી રોગમા રીંચાય છે

૨૬૧ હે જીવ ! મનોહર અને અમનોહર પાંચેય ઇન્દ્રિયોના
અપ્રશસ્ત સ્પર્શ, રસ, ગન્ધ, રૂપ, શબ્દ રૂપ, વિષયોને વિષે
રાગ—પ કરવો, તે દુષ્ટ કમવધનનું કારણ છે

૨૬૨ પાંચેય ઇન્દ્રિયોના પ્રશસ્ત વિષયો પ્રત્યે રાગ તે
આત્માને હિતકારી છે પ્રશસ્ત વિષયો જેને કહેવાય છે તે આ
પ્રમાણે—શ્રી જિનવચનાદિકનું શ્રવણ, તે શ્રવણન્દ્રિયના પ્રશસ્ત
વિષય છે શ્રી જિનેશ્વર દેવનું દર્શન, તે ચક્ષુ—દ્રિયનો પ્રશસ્ત

વિષય છે પરમા માની ભક્તિમા પુણ્ય મુગધાગાડુ છે કે મુગધી
 વગરનુ ન જાણરા માટે પુણ્ય મુગધ ન ધ્યાનન્દ્રિયનો પ્રગમ્ત
 વિષય છે મટગુરને ટાન નેતા કાફ દોષરાઝી રમોડ તો નથીને,
 ને તરામરા ચામ્બુ ને રમનેન્દ્રિયનો પ્રગમ્ત વિષય છે તેવ-
 ગુર્ની મેરામા કાયાનો ઉપયાગ, ને મ્મગનેન્દ્રિયનો પ્રગમ્ત વિષય
 છે આ રીતે પાચેય દ્વિન્દ્રિયોના પ્રગમ્ત વિષયોમા જે રક્ત છે,
 ન મિદ્ધિ અને મ્મગના મુગ્ધાન ચામ્બા મિત્રાય રહેતો નથી

૨૧૨ જે આત્માઓ પાચેય દ્વિન્દ્રિયાના અપ્રગમ્ત વિષયોમા
 રમ છે, તેઓ આ મત્રમાય દુર્ગી થયા પિના રહેતા નથી વેદ્યા
 જાદિના મિરાગ ગાયનાદિ ગઢગેનુ શ્રવણ, સ્ત્રી આદિના રૂપનુ
 વિલાસન, ભોગ માટે પુષ્પાદિનુ મુગધુ ભાગાદિ માટે રમનો મ્વાદ
 તેવો અને સ્ત્રી આદિનુ આલિંગન આ અનુક્રમે પાચેય દ્વિન્દ્રિયોના
 અપ્રગમ્ત વિષયો છે ન્દ્રેન્દ્ર દ્વિન્દ્રિયના વિષયના આધાન બનેલા મગાદિ
 પ્રાણીજાના જ્યાર વિનાય થાય છે, ત્યારે પાચેય દ્વિન્દ્રિયોના
 વિષયોમા રક્ત થળા વીચારાઓની વૂરી દગા થાય તેમા
 નડક શી ?

૪ જેમ જગતમા મનીષમા અતિગય રાગ દોષાધા,
 પોતાના નેગના ત્યાગ, અગ્નિનો તાપ, કુચામ્બુ વિગેરે વામ્બા
 વધ્દને પામે છે, તેમ કામગા, મ્નેહરાગી, અને દ્વિષ્ટિરાગી
 આત્માઓ પણ આ લોહ અને પરલોહમા ઘણા ઘણા કાળોને પામે છે

૨૧૧ હૈ જીવ ! તુ જો ! ! કામગામથી રાજા રાવણનું
 નલ્લબોદ નીચ્છી ગયું, મૂઝવેર ઘણું દુઃખ પામ્યો અને ચપા
 નગરીનો સ્થાની બહા મૂઝો મ્નેત્રગામથી દાવાનરૂ મમાન મમામ્મા
 શ્રી આદિકુમાર જેવા મહા મત્તગાર્જુને પણ વાર વધ મુધી વમનું
 પડયું દષ્ટિરાગથી રાજા ઉદાયનને તાવમોનો માર ગ્યો પડ્યો
 આથી આવા પાપી રાગથી તુ દૂર રહેજે

૨૧૬ સ્વામીદ્રોહી, મિત્રદ્રોહી ત્રિશ્વામુને ઠગનાર, ચોરી
 આદિ નિંદનીય પાપને આચરનાર, આ વધાઓ માણમાદથી દૂર
 રહેનાર છે

૨૧૭ ન્યાયથી મેઝવેલ વૈભવ આ લોક અને પરલોકમા
 જ્યારે હિતદાયક છે, ત્યારે અન્યાયથી મેઝવેલ વૈભવ આ લોક
 અને પરલોકમા દુઃસ્વદાયક છે

૨૧૮ કુસ્મની હણાદ ગયેગ પાપાત્માઓ સર્વે શકાયઠા
 હોય છે

૨૧૯ સ્વામીદ્રોહ, મિત્રદ્રોહ, ત્રિશ્વામુને ઠગનું, ચોરી કરનાં,
 ગિરેરે મહાં ઉપાય દ્વારા ધન મેઝવનારાઓ આ લોકમાય વધ
 વધાદિ દોષોને પામે છે અને પરલોકમા નરકાદિવિતિઓમા
 ગમનાદિનું દુઃખ પામે છે

૨૬૦ જેઓ ન્યાયથી ધન મેઝવેલ હોય તેઓ આ
 લોકમા નિઃકલ્પને ઉપભોગ કરી શકે છે, તેમજ સુપાત્રે અને
 અનુકમ્પા બુદ્ધિ દાન દેવાથી તેઓ પરલોકમા પણ સુખી થાય છે

૨૬૧ પાપાનુબધી પુણ્યક્રમના ઉદયે ક્યાંચ અજાડીયો આ
મત્રની વિપત્તિને ન પણ પામે, તો પણ પરમપમા તો તે અવશ્ય
દુર્ની થાય છે

૨૬૨ અથગાગામ પ્રાણાણ ક્યારેક પાપ વડેન ધન મેઝવ્યુ
દાય, તો પણ તે ધન વડેશ માંમની જમ નેના વિનાશ કર્યા
વિના તેને પચતુ નથી અથાત્ વડેશ મામની જેમ વિનાશ
કરનારુ છે, નેમ પાપ વડે મઝવેતુ ધન પણ તેના માર્લીકનો
વિનાશ કરનારુ છે

૨૬૩ પરમાધથી તો ન્યાય ણજ અર્થોપાર્જન કરવાનો
ઉપાય છે

૨૬૪ ગિટાચારની પ્રશ્ન કરનારો જ્યારે લાયક છે, ત્યારે
ગિટાચારની નિંદા કરનારો નાલાયક છે

૨૬૫ કલ્યાણકામી કાત્માઓ સદાચારીઓની સોચતમાં
રહેવુ જોઈ

૨૬૬ કલ્યાણકામી આત્માઓ જુગારી, ધૂત, નટ, ઘિટા
દિની સોચતનો ત્યાગ કરવો જોઈ

૨૬૭ 'જેરી સોચત તેવી અમર' આવ, માટે નઠારી
સોચતથી વિદ્યમાન ગુણનો પણ નાશ થાય છે

૨૬૮ કેટલાકો ણમ માનતા હોય છે કે—આપણને નઠારી
સોચત શુ કરવાની છે ? જૂઓ, કાચની સોચતમા રહેલો

મણિ મરીને કાચ બને છે ? ના, પણ નૈઝોળ નિચારુ જોળ ક
 -દ્રવ્ય ને પ્રસારના હોય છે માયુર અને અમાયુર મણિ અમાયુર
 દ્રવ્ય છે ઘટલે પલ્લગતુ નથી, પણ આત્મા માયુર દ્રવ્ય છે ઘટ્ટે
 લીંપડાના મગે આરો જેમ ફટકો બને છે તેમ આત્મા પણ
 નઠારી સોવને નઠારો બનતા વાર લાગતી નથી અને મારાગી
 સોવતે સારો પણ બને છે માટે તો મત્મગ કર્યો અને
 કુમગ તનયો

૨૬૯ પરસ્પર બાધા ન પહોંચે તેમ ધમ, અર્થ અને કામન
 સાધના, ણ ઉત્તમ ધમને નહિ પામેલાઓને ઉત્તમ ધમને પામવાના
 લાયકાત જણાવનારો ગુણ છે

૨૭૦ ધમ, અથ અને કામ રૂપ ત્રિવર્ગની સાધના કરવા
 રૂપ ગુણન પામેલાઓ અર્થકામથી ધમને અધિક માનનારા હોય છ
 અને ધમને બાધા પહોંચે ત્યારે નૈઝો અથકામને જતા કરે, પણ
 અથકામ માટે ધમને જતા કરતા નથી

૨૭૧ જેઓ અથકામ માટે ધમને ધક્કા નેનાગઓ છે,
 નૈઝો ઉત્તમ ધમને લાયક છે ણમ ની રીતે મનાય ?

૨૭૨ જેઓળ ધમનજ માચુ ધન માન્યુ છે, નૈઝો તો
 પોતાના પ્રાણના મોગે પણ ધમનુ રક્ષણ કરનાગ હોય છે, નૈઝોને
 અથકામ જતા કરવા ણ તો રમતની પાત છે

૨૭૩ ધમને નૈઝોળ ધક્કા નેનાગ બો છે, કે જેઓના
 મનમા ધમ કરતા અર્થકામના અધિક ક્ષિત્ત જકાડ છે

૨૭૪ મગ્ગનોજ તો ઘાટ ગમ્યુ જાણ વ-ધમ તો દુધ મનન છે જેમ દુધ હોય તો ટહા અને ઘી મળે છે, તેમ ધમ ત્ય તો જ અથ અને કામની પ્રાપ્તિ છે જામ છતાં જેઓ ધર્મ રૂપ દુધન પોછા નાખનારાઓ છે તથા ચીનારા અથવામન કરા મેંત પામે !

૨૭૫ કટલાઓ ઇમ માન છે વ-અધ્યામ મિત્રાય ધમ નહિ, માટે અર કામમા જ લાગા જવુ આ તો જુ ધયુ કે-ટહા અને ઘી માટે પાણી વળોયરા ચર્મી જવુ શુ પાણીમાથા ક્યારે ય મામ્મળ આપ્યુ છે અને આરગ ? જો ના, તો ધમ મિત્રાય શુ અધ્યામ મટ્ટને ? જો ના તો ધમ આરાધન અને તના રાજ માટે મદ્રાય મગ્ગન રહવુ જોઈએ

૨૭૬ વજ ધમના આધારેન જગતમા મૃય અને ચટ્ર તથા રહ્યા છે

૨૭૭ ટુનિયા કહ છે વ-નેગ પૂર તપ ક્યોં હોય ને રાના ધાય તો પોતાને જામિતર મનારનાર ધમના મહિમાને ન માન જ કેરી ઘાત ?

૨૭૮ ધમના મહિમાન નહિ માનનારા મહા ટુત્તન ગિતોમળી છે

૨૭૯ જે મીત્ર ! તુ દોર ન થયો પણ માણસ થયો તુ અનાય મ્મ, જાતિ બો કુલમા ન જમ્યા પણ જામમ્મ, જાતિ અને કુલમા જમ્યા તુ રિક્તેન્દ્રિય ન થયો કિન્તુ પરિપૂર્ણ યાચય

દ્વિયોને પામ્યો તુ રોગા નહિ બનતા નિરોગી બન્યો તુ
 અલ્પ આયુષ્યવાળો નહિ બનતા દીર્ઘ આયુષ્યવાળો બન્યો તુ
 પ્રતિફુલ્લ પર્વિતાર નહિ પામતા અનુકૂળ પરિવારને પામ્યો તુ
 માગ્યારીપગ નહિ જામતા શ્રીમતાઇને પામ્યો આ વધાયમા કારણ
 કોણ છે, તે તુ વિચાર કરાને બોલજે પક્ત ધમનુ કારણ ન
 હોય તો જગત્તમા વધાય આત્માઓ ઉત્તમ સામગ્રીને પામતા જોદ્દ,
 વધા સુગ્રી થતા જોદ્દ પણ ણમ તો કેન નહિ, માટે મમજ કે-
 ધમના પ્રભાવે તુ આ સુદર દશાને પામ્યો છુ હર તુ ણના ગુણ
 ગાવાને વડલે અગુણ બોલે અગર મૂલી જાય, તો ત્હારા જેવો
 બીજો ટૂત્તનશિરોમળા કોણ ?

૨૮૦ ધમને મૂલી જનારા યા તો તેને માડનારાઓની શ્રી
 દશા થશે, ણ તો જ્ઞાની મત્તારાજ જાણે પણ સારી દશા ન
 ન થાય ણ તો ચોક્કમ છે

૨૮૧ જે પાપથી ન ડરે, તેનુ મરુ કયો રીતે થાય ?

૨૮૨ પાપ કરીને મલ્લાની ઇચ્છા કરવી, ણ તો જ્ઞેર
 મ્વાઇને જીવવાની ઇચ્છા કરવા જેવુ છે

૨૮૩ પાપ કરીને સુખી થવાની ઇચ્છા, ણ તો હોઢીના
 મટકામા પેમી જીવવાનો આશા જેવુ કે

૨૮૪ હે જાત્ર ! પાપ ણ તો આત્માનો પાકો દુશ્મન છે,
 પણ મિત્ર નથી

२८१ हे जीव ! आ आमानो माचो कल्याणकारी मित्र
जो काड होय तो एक धर्म न छे

२८२ हे जीव ! आ आमाना माचा मायाप जो कोड
होय, तो एक श्री जिनश्रमभाषित धर्म न छे

८७ हे जीव ! आमाना माचा बंधु जो कोण होय
ता त एक धर्म न छे

२८८ हे जीव ! बाघ सिंह तेमज मपाडिस्थी पण अनि
भयकर अज्ञानो पाव पमाडनार जो कोड होय तो एक श्री
जिनश्रमभाषित धर्म न छे ए तु वट्टी पण मूलतो नहि

२८९ हे जीव ! ज्ञान कल्याणकरक एवा माचा धर्म
मित्रन छोडीने एवाने अहित करनार एवा पापमित्रनी सोचन
करवा तने कम गमे छे ? त्हारामां अकळनो छागे य छे
क नहि ?

२९० ज बीचाराओ भिग्याच रूप भयकर रोगधी रीवाता
गय ते नेत्राओने धर्मेना माचो उपदेश रचिऊ यतो नथी, ए
वमना कारमा भिग्याच रूप रोगना दोष छे उग्रधी पाटाताने
मिष्टान्त उपर अग्नि थाय, एगळे गु मिष्टान्तो टोप ते

२९१ महापुण्यादये आर्यदेगादि उत्तम सामग्रीने पामया
छता जेओने न रचे साधुगम के न रचे श्रावकधर्म, न रचे
स्वमेवा न रचे गुरुमेवा, न रचे सामायिक के
प्रतिक्रमण, न रचे ज्ञान के न रचे नीति न रचे

રહે સદ્ભાવના એરે, ધમશ્રવણની પણ રુચિ ન જામી, તો તે થીંચારાઓ ઉત્તમ સામગ્રીને પામ્યા તોય શુ અને ન પામ્યા તોય શુ ? તેઓ તૃપ્તા જન ગુમાયો રહ્યા છે

૨૯૨ જેઓ ણમ માને છે કે-મને એમ ધમ કરી ગમતા નથી પણ એમોને ધમ રહ્યો છે, જાતુ માનનારો પણ કેળ્લાય આત્માઓ રમા અને રામાના રાગમા રગાડ ગળ્યા હોડ તેમને ધમ સામઝ્યાની પણ વતમાનમા પુરમડ દેતાની નથી શુ ધમ રહ્યાની આ નિશાની છે ? નહિ જ ધમ રહ્યાની નિશાની તો ણ છે કે-૧ નિરતર શ્રી જિનવચનશ્રવણ ૨ ચારિત્રધર્મ ઉપર અવિહટ પ્રીતિ અને અપ્રમતપણે દેવ-ગુરુની મેરાનો નિયમ આવી નિશાની વગરનાને ધમ રહ્યા છે ણની જ્ઞાતી ની ?

૨૯૩ ધર્મશ્રવણ કરનારા અને આચરનારા કેળ્લાય આત્માઓ ણવા પણ જોશમા આવે છે કે-જેઓ ધર્મ અત ધમડાના અગ્રણાદ ચોલતા હોય છે જાતુઓ શુ ધમને પામેલા છે ? નહિ જ શુ ધમને પામેલો મરતાય ધમનો અને ધમગાતાનો અવગણાડ ચોલે ?

૨૯૪ પૃ આચાર્યમહાવાન શ્રી હરિમદ્મૂર્તીશ્વરજી મહારાજા શ્રી પચાસનનામા પરમાવે છે કે-વ્રત, વ્રતના ધારક અને વ્રતના નાકનો અવગણાદ ચોળના વ્રતના પરિણામથી પતિત થયેલા છે

૨૯૫ નલિપ્ત કમના ઉદયે ચારિત્રધર્મથી પતિત થયેલા અને વચ્ચાને ત્યાં વાર વપ સુધી રહેલા શ્રી નદિપેજની જેરા પણ ણક અવધાણ સારા, કે જેઓને ચારિત્રથી સમતુ પડયુ

જન મમ્યા, પણ ધીનાને સમંડના નથી જાણ્યું જ નહિ પણ
 દમન દગન દાસા જરાયા તદ આહમવાણા લતા પરતુ પારિ
 વના વચ્ચા હોય છતા તેમજ કપાળે મ્હાગે ચાલ્લો સ્વયા છતા
 વેષો ચારિત્ર ધમનેજ ઉડાવરાની પાનો રૂપી મ્હા છે, ને તો
 પામનના મથકર દુરમનો વહેવાય અન તેજાને સાવ પનાગ
 મારા ગણાતા હોય તો પણ તેઓ દુરમનના ભાડન બને છે

૨૯૬ હે જીવ ! જા તારે ત્હારા આત્માને નિમજ્જ થવ
 સ્વો હાય, તા અનાન આદિ અત્તર તાપથી રહિત, વિગુહ વ્રત
 તથ વધામ્બિત જીવાદિ તત્ત્વાના પ્રકાશક અને જેજાન મદ્ય
 ગુમુદ્રો નમે છે, તેવા શ્રી અરિહતપરમામાત્રેનું મ્હા
 યાન કરવાને સુકતો નહિ

૨૯૭ હે જીવ ! જો તુ ત્હારા આત્માને નિમજ્જ થવ
 તથ મગમ જગવવાને ટાળો હોય તો નિ મ્હા મ્હા
 ત્તરમેદ પ્રસિદ્ધ સપથા વ્રમના વચ્ચા રહિત, જ્ઞે જ્ઞે જ્ઞે
 ગુપ્ત્યને પામેલા પણ સિદ્ધ પરમાત્માત્રેનું જ્ઞે જ્ઞે
 મય મને કરવાને સુકતો નહિ

૨૯૮ હે જીવ ! જો તુ મુક્તિ મ્હા મ્હા
 ટાળો હો તો વાનાચારાદિ પાવેશ જ્ઞે જ્ઞે
 મધિત્ર થળા, વિશુદ્ધદેશના નેરામ્મા મ્હા મ્હા
 છવામાંજ રક્ત પવા આચાયમગતન જ્ઞે જ્ઞે
 વુત્તો નહિ યાન રાગરાગુ છે જ્ઞે જ્ઞે

તાર્થકર મમાન પણ પૂજ્ય રૂપા છે પણ જો પચાચારથી દૂર છે, અગર વ્યવહારથી પચાચારનું પાલન કરતા હોય છતાં સિદ્ધાન્તથી વિપરીત દેશના દેશના હોય તેઓને તો આ ગામને નામથી આચાર્ય કહેવાતા છતાં કુમિત પુરુષ તરીકે ઓછાગણ છે પણ ભૂલવાનું નથી નામના કહેવાતા આચાર્યનું નામ લેયું પણ જ્યારે પાપકારી છે, ત્યારે ભાષાચાર્યનું નામ સ્મરણ પણ પાપ કર્મોને તોડનાર છે

૨૦૯ શિવરમણીના રમીયાઓ તો ભાષાચાર્યનું નામ સ્મરણ કદિયે ચુકતું જાદુ નહિ જાન્યું નહાં પરતુ પાપાચાર્યોનો દુરથીજ સર્પની માફક ભયર માનીને ત્યાગ રૂઢો જોઈએ.

૨૦૦ ઓરે? અનંત ઉપગારી મહાપુરુષો ત્યાં સુધી પરમાત્મા છે કે—જેમ વિપ્લામાં પડેલો ચપરમાલા મગતક ધારણ કરવા લાયક રહેતો નથી તેમ પતિતોના સ્થાનમાં રહેલ સુવિદિત મહાત્માએ પણ પૂજ્ય નથી

૨૦૧ અહીં સાચા મહાત્માઓ તેનેજ કહેવામાં આવે છે કે—જેઓ હિંસા, જુઠ, ચોરી, વિષય, અને ધન ધાન્યાદિન નવે પ્રજાગ્નો પરિગ્રહ જાહેર કે—આ પાપકાર પાપોનો મન, વચન અને કાયાથી નહિ સેવના, નહિ સેવરાવવા, અને સેવતાની નહિ અનુમોદવાની જીવન પવન મીઠા પ્રતિજ્ઞાઓનો સ્વીકાર કરેલ હોય છે, અને અનંત જ્ઞાનીઓના કહેલ માર્ગને જગતના કલ્યાણને

માટે એક પરોપકાર બુદ્ધિથી કહેનારા હોય છે ને સિવામન
તો માત્ર નામનાજ

૨૦૨ ધર્મીના જીવોની હિંસા કરતો હોય, પાણીના
જીવોની, અગ્નિના જીવોની, વાયુના જીવોની, અને વનસ્પતિના
જીવોની હિંસા કરતો હોય, તેમજ પોતાના તુચ્છ સ્વાધની સ્વાતર
૫ ઇન્દ્રિયવાળા, ત્રણ ઇન્દ્રિયોવાળા, ચાર ઇન્દ્રિયોવાળા અને પાંચ
ઇન્દ્રિયાવાળા પણ ત્રણ જીવોને મારવાનો હુકમ કરતા હોય અગર
મારતાને સાર કયુ ણમ ઉત્તેજન દનારા હોય તેમ ધોર પાપા
ત્માઓન શુ મહાત્મા તરીકે ઓઝસ્વાવાય સરા ? કદિજ નહિ

૨૦૩ જેઓ આરંભ અને પરિગ્રહમા રક્ત છે અને જગતને
આરંભ અને પરિગ્રહમા રક્ત બનાવવાનો ઉપદેશ દેનારા છે, તેઓને
શુ મહાત્માઓ તરીકે ઓઝસ્વાવાય સરા ? કદિજ નહિ

૨૦૪ જેઓ ક્ષત્રિય અને કામિનીના સગમા રમ્યા કરે છે
અને નિલઘ્નપણ મનમાન્યો વતાવ રાખે છે, તેઓને શુ મહાત્માઓ
તરીકે ઓઝસ્વાવાય સરા ? કદિજ નહિ

૨૦૫ જેઓ જગતને પાપમાગમા દોરે, તેઓને શુ
મહાત્માઓ તરીકે ઓઝસ્વાવાય સરા ? કદિજ નહિ

૨૦૬ જેઓ આ જગતના તુચ્છ અને ક્ષણિક સુખોની
સ્વાતર જગતને ધમડા ધ્રુટ કરી અવઢે માર્ગે દોરે તેઓને શુ
મહાત્માઓ તરીકે પાત્ર સરા ? કદિજ નહિ

૩૦૭ જેના યોગે વિષયસ્વાયોને ઉત્તેજન મળે અને જગતના જીવો તેની જ મમતામાં મરે, તે જાતિનો પ્રચાર કરનારાઓને શુ મહાત્માઓ તરીકે ઓળખાવાય શકે ? કદિજ નહિ

૩૦૮ જેના યોગે મિથ્યા અને અપ્રગતિ કુચ્છન ઉત્તેજન મળે અને જગતના પના મોહમાં મરે, તે જાતિનો ઉપદેશ દેનારાઓને શુ મહાત્માઓ તરીકે ઓળખાવાય શકે ? કદિજ નહિ

૩૦૯ જેના યોગે ધર્મચલ્લતા જાતિ-જાતિની મર્યાદા અને કુલની મર્યાદાઓનો ભેદ જાય અને જગતના જાણના નિબલ્લતા આવે, પણ ઉપદેશજ્ઞાને અને પ્રચાર કરનારાઓને શુ મહાત્માઓ તરીકે ઓળખાવાય શકે ? કદિજ નહિ

૩૧૦ જેના યોગે મનુષ્યો આ ભરમા મનુષ્યો મળી રાખે જેના બને અને પરભરમા જુગતિના સ્વાદમાં જન્મે પડાય, તે જાતિનો પ્રચાર કરનારાઓને શુ મહાત્માઓ તરીકે ઓળખાવાય શકે ? કદિજ નહિ

૩૧૧ જેઓ મમતાથી વગળામાં રમે રમતા હોય, મોરોમાં મોજ મારતા હોય, અર્ધનિર્ગત કામિનાના સહવાસમાં વસતા હોય, ચેતીવાડી પણ કરતા હોય થા તે કરાવતા હોય, પ્રુષ્ઠમાં તો કિટા નેરા બની ગયા હોય, મન્યરાત્રિ પણ મજેથી ભોજન પાન કરતા હોય, મજેના રાણી છાપના કુટ અથવા પાવડાઓ પણ પહેરતા હોય, છાપરા પણ સચારતા હોય વ્યાજે નાણુ ધીરતા હોય, નાણુ ન પતે પડુ હોય, તો કોટમાં દાવા કરીને નિપ્તિ

જા રાવના કાચ તો આચાર્યે શુ મહા માઓ તરફે
 વચ્ચવાવાય મગ ? કટિન નહિ ઓ આચાર્યે મહાત્માઓ
 તગક માનીય, તો પછી તગતના મપટ્ટાણ મૂક્યોને મહા માઓ
 તગક માનના રહ્યા તો પણ તગત કુદને વાચ દે, કાને વાલે તાળીયે

૧- જાનાચાર, દાનાચાર ચારિત્રાચાર, તપાચાર ઓ
 વિચાર, ૭ પાચ બચારની જગા દૂર હોય છ તઓને આચાર્ય
 કમ કરી કયાય ?

૩૧૩ જેઓ શ્રી નિરાગમને વચ્ચાના નામવાના વિચાર
 કન પ્રચારમાં રતના હોય, તેઓને આચાર્ય તા રીતે કહેવાય ?

૩૧૪ જેઓ વિદ્યાતપિષ્ઠ દેશના દવામાન બ્રહ્મર્ષિ
 તપ હાય, તેઓને આચાર્ય કમન કરી નસાય ?

૩૧૫ જેઓ મિદ્યાન્તમમ્મત દાના દવામા બ્રહ્મર્ષિ
 તપ હાય, તેઓ પ્રય દેશ રાવનારો આચાર્ય કરી નસાય
 નગ ?

૩૧૬ જેઓ વિષય-વપાયાદિ પાચ પ્રમામા શુભાન
 વર્ની પચાચારને તિલાંત્રી દનાગ હોય, તેઓને શુ આચાર્ય
 કહેવાય ?

૩૧૭ જેઓ પચાચારના પાલના અને શુદ્ધ તપનાના
 પ્રતાપ જગતમા માનવાનાદિને પામતા હોય, તેઓને દેવી જેમુ
 કાટુ બટાને ચાલ ૨૬ જતુ હોય, તેમને શુ આચાર્ય કહેવાય ?

૩૧૮ જેઓ માનપાન રાતરજ આચારોનું પાલન કરતા હોય અને જિનાગમની વિરુદ્ધ ટેંગના દેવામા મશહુર હોય, તેઓને શુ માવાચાય કહેવાય ?

૩૧૯ જેઓ માનપાન માટે આજ્ઞાશ-પાતાઠ્ઠા એક કરી છતી શક્તિજ્ઞ શાસનની દરજ્જા ન રાખે અને મારા-તારામા મરે, તેઓને શુ માવાચાય કહેવાય ?

૩૨૦ ઈતી શક્તિજ્ઞ પ્રમાદ-પિશાચને વશ થઈ પરોપકાર કરવાના કાર્યથી દૂર રહેનારા માવાચાર્યો પોતાની પરજથી શુ દૂર નથી

૩૨૧ જે શામનના પ્રતાપ માનપાન મળે, લાગ્વ્યોપતિ અને કોગ્યાધિશો આવીને પગમા પડે અને પાણી માગતા દૂધ મળે, તે શામનનો દ્રોહ કરનારાઓ શુ માવાચાય કહેવાય ?

૩૨૨ જેને માત્ર પોતાની જાતની પડી હોય પણ શાસનની જ્ઞજ દરજ્જા ન હોય, તેઓને શુ માવાચાય માની શકાય ? નહિજ પરંતુ આજે કેટલુક એવું ચાલે છે કે-લેખીયા હોય ત્યાં ધુતારા ભૂસે ન મરે

૩૨૩ હે જાન ! ઉપર્યુક્ત નામાવાચના ચરણમા કુશ્યો, તો તુ પાપ-કચરાથી ભારે થઈ સસારચક્રમા રરાડી મરાશ, એ નિ સદેહ છે

૩૨૪ હે જીવ ! પચચારથી પવિત્ર થઈ, જિનાગમાનુસારી દેશના દેવામા ઉચુક્ત અને એક પરોપકાર કરવામા તત્પર

જ્યાં ભાવાચાર્ય પામે જો પત્થરના આમળાની માફક તુ અફટ
રહો, તો મયચત્રમા તુ મમીંગ ન શક્તા વગરની વાત છે

૩૧૧ છે જીવ ! યોગ્યનો અનાદર અને અયોગ્યનો આદર,
ન પણ સમારભ્રમણનું કારણ છે, ન સુનિશ્ચિત વાત છે

૩૨૬ છે જીવ ! તુ મનારનાગર પર ઉતરવા चाहतो
हा, तो गच्छनी सारणादि चिन्ता करना, मूत्राथ भणायवामा
उद्यमवाद्या અને પચત્રિધ મ્વાધ્યાયમા લીન મનવાદ્યા નવા ઉપા યથ
મગવતોનું ધ્યાન સમ્યક્ પ્રકારે કરવાને કદીન મૂલીશ નહિ

૩૨૪ છે જીવ ! જેઓ ગચ્છની સારણાદિ ચિન્તા
મગધો અને મૂત્રાથ ભણાયવામા કાદિ પણ સમજતા ન હોય,
તેમજ પચત્રિધ મ્વાધ્યાયમા લીન મનવાદ્યા બનવાને વદલે વિવ
ધમાની જેઓ નરરા થતા ન હોય, તેવા ઉપાયાય મગવતનું
ધ્યાન કરવાથી તને શો લાભ છે ?

૩૨૮ છે જીવ ! મરતાદિ પથર કમ્ભૂમિમા વિચરતા,
ગુણવ્રતા, મન, વચન અને કાયાની ગુપ્તિવાદ્યા તથા સત્તમગધી
તેમજ વાર ઋણાઓની રહિત, નવા ધમપવિત્ર મુનિરાજોનું ધ્યાન
કરવાને કયારેય ચુકતો નહિ

૩૨૯ છે જીવ ! જ્યારે પરમ ભામ્યનો ઉદય હોય છે,
જ્યારે પરમ પવિત્ર મુનિરાજોનો મેઝાપ થાય છે

૩૨૦ હે જાવ ! મહામાયોદયે મળા પવિત્ર મુનિરંગો !
યોગ મલ્યો છતાય તારામા ભક્તિભારના ન જાગી, તો તુ ક્વો
કમનસીય કહેવાય ?

૩૨૧ હે જીવ ! મીમ-મયારણ્યમાં પરમ પવિત્ર મુનિરાજો
જ સાચા મિત્ર છે, ન તુ કદિજ મૂલનો નહિ

૩૨૨ હે જીવ ! આ અમાર મમારમાં પરમ પવિત્ર
મુનિરાજોની સેવા સિવાય તારો કટિળ નિમ્તાર થયો નથી

૩૨૩ હે જીવ ! મયફર મયારણ્યમા મગ્દાડ મરતા
જીરોને પરમ પવિત્ર મુનિરાજો તો કત્પટૃષ્ણા છાયાની જેમ
પરમ વિશ્રાંતિનુ સ્થાન છે તજોની મરતાય અગળના કર્તો નહિ

૩૨૪ હે જીવ ! મમારદાયાનજ્ઞમા મઝગી રહેલા જનુ
ઓને પરમ પવિત્ર મુનિયરો તો પુષ્કગપ્તના મેઘની જેમ શાન્ત
પાડનારા છે

૩૨૫ હે જીવ ! આ મમાર રૂપ સમુદ્રમા દૂષતા જીરોને
પરમ પવિત્ર મુનિયરો, ન તો જ્ઞાનની જેમ આલ્પન રૂપ છે

૩૨૬ હે જાવ ! આ અમાર સમારમા સાર્ચી એક માયા
શ્રી નિન-અળગારની જ છે, ન તુ કદિયે મૂલનો નહિ

૩૨૭ હે જીવ ! આ સસારની ક્ષેરી છાયાને તુ શીતલ
માનનો નહિ

૩૨૮ હે જીવ ! આ મમારની ફેરી ડાઘામારી જ્યા સુધા તુ છૂટે નહિ, અને મન્ગુમ્ના ચમ્પકમળની મેડામા રક્ત બન નહિ, ત્યા મુધા ત્હાર મ્હોત રહેલુ છે

૩૨૯ હે જીવ ! ત્હારા કાયાન તુ કાચા ઘડાની માફક સમજને

૩૩૦ હે જીવ ! આ કાયાનો ગાં મરામો ? તે ક્યારે વિનાળ પામે ન કહેવાય નહિ

૩૩૧ હે જીવ ! વિનાગી કાયાના માહમા પમાડ અને નેની જ ગપટીપમા રક્ત બની, અગ્નિનાશી ત્હારા આત્માનો તુ બ્ધાલ ન રામે, ક અગ્નિનાગી ગાનરાગનુ તુ વ્યાન ન ધેરે, તો તુ કયા મુગ્ય ગણાય ?

૩૩૨ હે જીવ ! જે આત્માઓ સોપાનઝમા મઠગી રહ્યા છે, તમનુ વિરક રૂપ ધૂન પળ વઝીને મમ્મિમત યાય છે

૩૩૩ હે જીવ ! જેઓ માન રૂપી હાથી ઉપર વેઠા છે, નેજોનુ નદિય કલ્યાણ નથી

૩૩૪ હે જીવ ! જેઓ માયાજાઝમા પમાય છે, તેઓ સમારજઝમાથી કેમજ દૂરી શક ?

૩૩૫ હે જીવ ! જે આત્માઓ લોભમાગરમા ઢૂંચે છે, તેઓ મમારમમુદ્રના કિનારે શી રીને જડ શક ?

૩૩૬ હે જીવ ! રાગ અને દ્વેષ રૂપ ચોરટાને જેઓ

૩૪૭ હે જીવ ! રાગ અને દ્વેષ ન તો મોટરાનાના
પરમ સુખને છે

૩૪૮ હે જીવ ! જાત્યાય, રાત્રિના અથ, દિવસના અથ,
ક્રોધાથ, મોહાથ, આ વધાને આગ્રહાની ગણતરી કરાતી છે,
અમા તુ કયા નવરમા આવે છે, અને તુ ય મ્યાન કરજે

૩૪૯ હે જાવ ! ક્રોધાદિમા ત્હારો નવર રહે ન તો
ઠીક નથી જ

૩૫૦ અક્લા ક્રોધાનેગમાય મ્હોટા મ્હોટા મુનિપરો પણ
નરનાદિન ગતિઓમા પટકાય છે, તો પછી જે આત્માઓ મધ્યમાં
પ્રકારની અથતાને પામ્યા હોય તેઓની તો શી દશા ? ન તો
જ્ઞાનોઓન જાણે !

૩૫૧ હે જીવ ! ત્હને રહેના માટે અપાર કુપડ
મલ્યુ હોય, યા તો પાંચ-પચીસ નાગ કુકા મઝી ગયા હોય,
યા તો અઘ-ઘે નાગણો વચગી હોય, યા તો પે-ચાર બત્વાનો
તુ વાપ કહેવાતો હોય, તો અક્લા માત્રથી તુ મદ ન કરતો,
કમજે-મદથી માઠો ગતિ થાય છે

૩૫૨ હે જીવ ! જે સવ પ્રકારના સગમા બેઠા હોય તેને
શુ સાધુ કહેવાય ?

૩૫૩ હે જીવ ! શુ ? વાટી, લાટી અને ઘોડાગાડીના
મોહમા ઘેલા બનેલાઓને માધુ કહેવાય ?

૩૧૫ હે જીવ ! શુ ઉપકારના બહાના નીચે રેલગાડી
જાડિયા વેમનારા અને વેમવાની વાતો કરનારા સાધુઓ કહેવાય ?
કદિન નહિ

૩૧૬ હે જોત્ર ! માતા પિતા, ઘરવાર અને કુટુંબસ્વીલાનો
સગ ઠોડયા છતા, જેઓ અથ અને કામના અર્થીઓને અથ-કામ
પોષવાની વાચડી વાતો કરતા હોય, તેઓને શુ સાધુ માની
જાય ? કદિન નહિ

૩૧૬ હે જીવ ! સરૂઠ મગનો ત્યાગ મન, વચન અને
કાયાથી ર્થો છતા, જે જમ ધોળે કે તમો તો ગૃહસ્થ રહ્યા,
તમારે કડ ધન અને કામ સિવાય ચાટે અને ત્યાગી છીએ, તમે
કદ્ધ ધોડાન ત્યાગી છો, માટે તમારે તો પ્રયત્ન કરવા જોઈએ
આ રીતે અર્થકામને પોષે તેવું બોલનારને શુ સાધુ કહેવાય ?

૩૧૭ હે જીવ ! જેઓ પોતાના જ્ઞક ધરની ચિંતા છોડી
જગતના સંપટાણ ધરોના ચિંતામાં પડે, અને મત્ર-તત્ર-નિમિત્તા
દિન માનતાલ કહી પોતાનો વ્યવહાર ચલાવે, તેઓ શુ સાધુ
છે ? કદિન નહિ

૩૧૮ પુષ્પ, પટ્ટ, સુરા, માંસ અને મહિલાના મોહમાં
પમેલા શુ સાધુ છે ? કદિન નહિ

૩૧૯ પુષ્પ, પટ્ટ, સુરા, માંસ અને મહિલાના રસને
જાણના ઠતાયે જેઓન મન, વચન અને કાયાથી સત્થા ત્યાગ
કર્યો છે, તેઓ જગત્તુલ્યનીય છે

૩૬૦ જેઓ મમારમા રચાવવાને મોટરોમા મોજ મારતા હોય, તેઓને શુ માધુ રહેવાય ? કદિજ નહિ

૩૬૧ સવ મગનો ત્યાગ કયા છતાય રોટલા માટે જેઓ ગૃહમ્થોની ગુલામી મ્વીસારે, તેઓને શુ માધુ રહેવાય ?

૩૬૨ જેઓ દવ, ગુરુ અને ભર્મ તેમજ પેતાના જામનો પળ દ્રોહ કરનારા છે, તેઓને શુ માધુ કહેવાય ?

૩૬૩ જેઓ દેવ, ગુરુ અને ધમનો દ્રોહ કરનારાઓની પીઠ થાવડનાગ છે, તેઓ શુ માધુ રહેવાય ?

૩૬૪ જેઓ ટેવ, ગુરુ અને ધમના દ્રોહ કરનારા છે, તેઓને આ તો જૈનજામનના હારો છે, ણ્વી પ્રશ્નમા કરનારને શુ માધુ રહેવાય ?

૩૬૫ જેઓ જામનના કટ્ટા દુઃખન હોય, છતા તેઓની વ્હારે દ્રોહનારા શુ માધુ છે ?

૩૬૬ જેઓ જામનના રચવાઓની સામે જાલ જખ્વ કરનારા છે, તેઓને શુ માધુ કહેવાય ? કદિ જ નહિ

૩૬૭ જેઓના અંતરમા જામનના રચવાઓની સામે હેયામા હોઠી સઠગતી હોય, તેઓને શુ માધુ રહેવાય ?

૩૬૮ જેઓ માવાને પળ મોટા પાડવાનો પ્રયત્ન કરતા હોય, તેઓને શુ માધુ રહેવાય ?

૩૬૯ જેઓ મ્થવ મોટા હોય, છતા સાચા થવાને માટે આઠાગપાતાઠા એક રચા મથતા હોય, તેઓને શુ માધુ કહેવાય ?

૩૭૦ જાઓ દહીં ને દુધમા પગ રાગ્યનારા હોય તેઓને શુ માણુ કહેવાય ?

૩૭૧ જેઓ માનવાન રાતર ગામનાંડોટીઓની માથે મઢી બનારા હોય, તેઓ શુ માણુ કહેવાય ?

૩૭૨ જે સ્વ-છટ્પગ પિચરે નેન માણુ કહેવાય ?

૩૭૩ પરમામાના ણ્ક પળ વચનનો ગોષ કરે, નેને શુ માણુ કહેવાય ?

૩૭૪ સવ મગનો ત્યાગ કરી માણુગમા હોવા છતાં જેઓ, મર્મ મગનો ત્યાગ કરી માણુ થવાની ભાવનાગાઢાને કહે ક-ભાદ, ગૃહાગીરન મારુ છે, કા માણુ થવામા માલ નથી આણુ ઘોલનાગ કે માનનારાઓને શુ માણુ કહેવાય મરા ? રદિન નહિ

૩૭ જે ગૃહાગીરનમા ણ્ગીકાયાદિ છળ કાયનો મુગો રહેલો છે, તે ગૃહાગીરન માણુગાગન કરતાંય ઉત્તમ છે, ણ્ક માનનારામાં શુ સાણુગુ હોટ ગરુ ? કદિ જ નહિ

૩૭૬ જે ગીરનમા દુનરોગ પળ ચુલો, ગ્યાગ્ણ,યો, પાણીયારુ, માગરણી, ધર્મી, ગિગર ગનેર ગીરોના ચિનાગના માધનો હોરાધી ગ્યાગ્ણના મ્ધાન તરીક ળોટગ્યાગ છે તે ગૃહાગીરનને માણુ ગીરન કરના ઉમટા ગાગન ડે, ણ માનનારામાં શુ માણુગુ હોટ ગરુ ? કદિ જ નહિ

૩૭૭ શ્રા ગેનગામા પળ પરમાગ્ણુ ને ક-ગૃહી ગમે નેવો ઉત્તમ ધમ પાઢનારો હોય, છતાં ને ગ્યા ત્યા ગીરોની

૩૬૦ જેઓ મમારમા રચાવવાને મોટરોમા મોઝ મારતા હોય, તેઓને શુ સાધુ કહેવાય ? કદિ જ નહિ

૩૬૧ મય મગનો ત્યાગ કર્યા છતાય રોટલા માટે જેઓ ગૃન્થોની ગુલામી સ્વીકારે, તેઓને શુ સાધુ કહેવાય ?

૩૬૨ જેઓ દય, ગુરુ અને ધમ તેમજ પોતાના આત્મના પળ દ્રોહ કરનારા છે, તેઓને શુ સાધુ કહેવાય ?

૩૬૩ જેઓ નેત્ર, ગુરુ અને ધમનો દ્રાદુ કરનારાઓની પીઠ થાવટનારા છે, તેઓ શુ સાધુ કહેવાય ?

૩૬૪ જેઓ નેત્ર, ગુરુ અને ધમનો દ્રોહ કરનારા છે, તેઓને આ તો જૈનશામનના હોમે છે, જ્ઞી પ્રશ્નમા કરનારને શુ સાધુ કહેવાય ?

૩૬૫ જેઓ શામનના કટ્ટા દુશ્મન હોય, છતા તેઓને, વ્હારે ટોડનારા શુ સાધુ છે ?

૩૬૬ જેઓ શામનના સ્વરાગ્રોની સામે શાન અપ કરનારા છે, તેઓને શુ સાધુ કહેવાય ? કદિ જ નહિ

૩૬૭ જેઓના જ્વરમા શામનના સ્વરાગ્રોની સામે હૈયામા હોઝી મઠગતી હોય, તેઓને શુ સાધુ કહેવાય ?

૩૬૮ જેઓ માંચાને પણ ચોગ પાડવાનો પ્રયત્ન કરતા હોય, તેઓને શુ સાધુ કહેવાય ?

૩૬૯ જેઓ સ્વય ચોગ હોય, છતા સાચા થવાને માટે આકાશપાતાલ એક સ્વમા મયતા હોય, તેઓને શુ સાધુ કહેવાય ?

૩૭૦ જેઓ દહી ને દુધમા પગ રાગનારા હોય તેઓને શુ સાધુ કહેવાય ?

૩૭૧ જેઓ માનપાન સાતર ગામનવિદ્રોહીઓની સાથે મઝી નનારા હોય, તેઓ શુ સાધુ કહેવાય ?

૩૭૨ જે મ્યન્હદપગ ત્રિચરે તેને સાધુ કહેવાય ?

૩૭૩ પરમામાના પદ પળ પચનનો લોપ કરે, તેને શુ સાધુ કહેવાય ?

૩૭૪ સવ મગનો ત્યાગ કરી સાધુવેપમા હોવા છતાં જેઓ, સવ મગનો ત્યાગ કરી સાધુ યાત્રી માનનારાઓને કહે કે—ભાદ, મૃતીજીવન સાર છે, કદ સાધુ થવામા માલ નથી, આવુ ધોલનારા કે માનનારાઓને શુ સાધુ કહેવાય સરા ? કદિજ નહિ

૩૭૫ જે મૃતીજીવનમા પૃથ્વીકાયાદિ છાપ કાયનો પુત્રો મ્હેલો છે, તે મૃતીજીવન સાધુજીવન કમ્તાય ઉત્તમ છે, પણ માનનારામા શુ સાધુપણ હોટ શક ? કદિ જ નહિ

૩૭૬ જે જીવનમા હતરોગ વળ ચુલો, સાટળાયો, પાળીયારુ, માવળી, ધરી, વિગર અનેક જીવોના વિનાશના સાધનો હોયાર્થી સાટળીના મ્થાન તરીક જોજગ્યાવેલ છે તે મૃતજીવનને સાધુ જીવન કરતા ઉમદા જીવન છે, ન માનનારામા શુ સાધુપણ હોટ શક ? કદિ જ નહિ

૩૭૭ શ્રી જૈનગાસને પણ પગ્માયુ છે કે—મૃતી ગમે તેવો ઉત્તમ ધમ પાઠનારો હોય, છતાં તે જ્યાં ત્યાં જીરોની

વિરાધના કરનારા દોષાર્થી તપાવળા લોદાના ગોટ્ટા જૈવો છે તેના ગૃહીજીવનને સાધુજીવન કરતા ઉત્તમ કોમ્પિનુ જીવન માનનારમા સાધુપણ કેમ જ મમરી ગયે ? મને સર્વ સગન ત્યાગ કર્યો, પણ માપે સ્વચ્છી ઉતારી પાત્રુ જ મલિ શફાય વારી તો સાધુજીવન કરતા ગૃહીજીવન ઉત્તમ માનનાર અને મનાવનારાઓ ચરેશ્વર મોહરાજાના જ ગુલામો છે પચાએ શ્રી જિનેશ્વરેવના શાસનના માવા સાધુઓ તો નમ્ર કહેવાય

૩૭૮ મએને ટગોરી વાઠનારા દોય, યા તો પશુની માફક નગન ફરનારા હાય, પરતુ જે આરમ અને પરિગ્રહની મમતામાં મરનારા અને બીજાને મારનારા છે, તેઓને શુ સાચા સાધુ તરીકે માની શકાય ?

૩૭૯ જેઓ હિંસા કરનારા નથી, યુદ્ધ બોલનારા નથી, વગર દીધેલી રાક્ષ જેવી ચમ્તુ પણ ધણાની રજા સિવાય સ્નેહ નથી, સ્વ કે પર સ્ત્રીઓના સ્પર્શથી પણ દૂર રહેનારા છે, પાટન કે-વિષયના ત્યાગી છે, પાકી સારા ચળા માટે એક કોડીને પણ સમ્રહ કરનારા નથી, મધુસૂત્રનો જેમ મિથામૃતિની આમીવિર ચલાવ છે અને હમેશા શત્રુ-મિત્ર પ્રત્ય સમભાવે રહી જગતના એક કલ્યાણ માટેજ શ્રી સર્વજ્ઞ મગવાનકથિત સદ્ગુણોજ કેવલ ઉપદેશ દેનારા છે, તેઓને જ સાચા સાધુ તરીકે માના શકાય

૩૮૦ જેઓ હિંમાય કરે, જુદુ ચાલે, ચોરીય કરે વિપ
યામક પણ હોય, પરિમટની મમતાનો તો પારેય નહિ—પરંતુ પાશ્વકા
છીનરી લેરાની બુદ્ધિ પરાણે, ટુમનનુ મૂડુ ચિંતવે, જો, લાગ
આવ તો મિત્રને પણ ઠગ, તેઓને શુ સાધુ માની શકાય ?
કદિ ન નહિ

૩૮૧ ણકના મળાની કલ્પિત ફાટા અને ચીનાનુ ઘુરુ
કરવાની ફાટા, ણ શુ સાધુતાનુ લાગણ છે ?

૩૮૨ મરે મગનો ત્યાગ કર્યા છતા જે ગામનને ચપાટાર
ન રહે, તે શુ જૈનગામનનો માધુ છે ? કદિ ન નહિ

૩૮૩ શ્રી જૈનગામનના માધુ ચયા ઢતા, શાસન પ્રત્યે
ચેપાટાર નિરડી હતરોના ગુણ ગાવા, ણ શુ જૈનગામનના ચોર
નથી ? ણ શુ જૈનગામનને ટુટનારા ટુટારઓ નથી ? સ્વધુ
ધણનુ અને ગુણ ગાવા ધીરના, ણ કાદ જૈનશાસનમા ચાલતુ
હને ? મગતમાય નથી ચાલતુ તો બ્રહ્મા કેમ ન ચાલ ?

૩૮૪ જેઓ મરે મગનો ત્યાગ કર્યા છતા પરમ તારક
શ્રા જિનેશ્વરદેવની મૂર્તિનો યા તા ગાસ્ત્રવિદિત ભક્તિના કોદ પણ
મરાગનો ફકાર કરે, તેઓન શુ માધુ મા ? શકાય ? કદિ ન નહિ

૩૮૫ મર મગનો ત્યાગ કર્યા છતા સ્ત્રીને જિનપતા કે
મુક્તિ નથી, તેડુ કહેનારમા સાધુપણ હોદ શક ? કદિ ન નહિ

૩૮૬ મરે મગનો ત્યાગ કર્યા છતા જેના દેયામા તારકની
આગ્રા ન સ્પર્શતી હોય, તેને શું માધુ તરીકે માનવા ? કદિ ન નહિ

૩૮૭ તેઓ વચ્ચે તારુ શ્રી ત્રિવેદીના પાત્રના
દ્વારા પૂજક ગણ કરનારા હોય, તે તેની માથે પેશવતની ચાપડી
પાત્રો કરનારા શુ જોનામનના માતા માતુ છે !

૩૮૮ છત્રગાર ગાજામાતાનું મૂર્તિ કરનારાજો તેઓ માથે
તેનારા હોય, તેજાને શુ માતુ તરીકે માની ગયાય ?

૩૮૯ જે મન્યાત્મા ! જો તુ મુક્તિમંદિરમા મોત ફરવા
નાહતા હો, તો તારા મોતમંદિરમા મધ્યગદગના રૂપ રત્નપ્રગીપન
તમેગા ધારણ કરજે !

૩૯૦ મરવપ્રગાતિ આગમના પ્રસારેલ તત્ત્વો પર શ્રદ્ધા
ધારણ કરવી જનુ નામ મધ્યગદગન છે

૩૯૧ બીજા વધાય તત્ત્વોની શ્રદ્ધા હોરા છતાય જે જનુ પા
તત્ત્વની શ્રદ્ધા ન રાખે, તનામા મધ્યગદગન જાડ થકે નહિ

૩૯૨ જે સવચ્છાપ તત્ત્વો ગાળરા છતા પ્રિયતપમે માન,
જનુકે હેયને ઉપાચ્છ આ ઉપાદયને હેય માન, તેનામા રી મધ્ય
ગદગન રૂપી વીષજી પુણ્દ ગયો છે તેમ જાણુ

૩૯૩ જે જીર ! મધ્યગદગના સિતાયની ધમ કરણી, જ
છાર ઉપર લીપણ જેવી છે

૩૯૪ જે જીર ! મધ્યગદગન સિતાય કોઈ પણ જા
મુક્તિજ ગયો નથી, જતા નથી અને મરો પણ નહિ

૩૯૫ જે જીર ! તેના હેયામા મધ્યગદગન રૂપ રત્નદાપક ક્ષત્ર
દહનો નથી, તેના હેયામા મિથ્યાત્વ રૂપ મયકર અવશર ફરાળ છે

૪૦૨ હે જીવ ! જેના મિત્રાય ત્હારી મુક્તિ ન થાય તેના મિત્રાય ત્હારી જાત્તી માદગી પાથ, ન સ્વપાણકામી આત્માને સ્વ પોષાય ?

૪૦૩ હે જીવ ! તને શુ મુક્તિનો મેરો ચાગ્યવાની ઝાઝા નથા ? અને તો ડ, તો તુ શ્રી મર્ત્ય અગ્યાનતા વચનમા જન્મ શ્રદ્ધા રાખજે !

૪૦૪ હે જીવ ! સાચો જૈન પણ ત્હેનેમ કહેવાય, કે જે શ્રા મરતવદવાના પદોક્ત વચનમા શ્રદ્ધા ધરાવ

૪૦૫ હે જીવ ! જૈનદુષ્ટમા ઉત્પત્ત થયા છતાં જેઓને શ્રી મરતવેરોના વચનો પર ભરામાં પડી, તેમને માત્રા જૈન કેમ રહેવાય ?

૪૦૬ હે જાવ ! જેઓ તમો શ્રી મરતવેરોના મરતવ પામાય શસ્ત્ર ધરાવ છે, છત્રદુજ નહિ પણ મરતવપણુ ઉડાવે ડ, તેઓને શુ સાચા જૈનો રડા સ્ત્રી શકાય ? ન જ ક્ષત્રી શકાય

૪૦૭ હે જીવ ! જાઓ જાતિજ જૈન હોવા છતાં શ્રી મરતવરક્ષિત અનુષ્ઠાનોની મરતવેરી રરી ગયા છે, તેઓને સાચા જનો માનવા કોણ તૈયાર છે ?

૪૦૮ હે જાવ ! જેઓને ધમરુક્ષણી કરવા છતાંય સયમ ધન ઉપર અરુચિ છે, તેઓને શુ સાચા જૈના માની શકાય ?

૪૦૯ હે જીવ ! જેઓને શ્રી જિનપૂતા પ્રત્યે અરુચિ છે, તેઓને જૈનો તરીકે સ્વીકારવામા શુ પાપ નથી ? છેજ

૪૧૦ હે જીવ ! જેઓ રાત્રિભોજનમા પાપ નથી માનતા,
નજાને સાચા જૈનો માનવામા ગભાર મૂલ ન્યા ? છે જ

૪૧૧ હે જીવ ! જઓ હામે હોમ અમચ્ય—અનન્યાય
ચાય અને ગિહિ ગ્યાનારના મશ્વરી કરે, તેઓ શુ સાચા જૈના
છ ? ના, ના, ન તો ઘોર પાપાત્માઓ છ

૪૧૨ હે જીવ ! જેઓ રસનાન આધિન વની જાન-દરી
કાચુ દહા, કાચુ દુધ અને પાર્ચી ઝાગ સાથે પઠોઠ સાય
અને પાઠા નહિ ગ્યાનારના ક અનતવાનીઓના વચનની વળ
દાની કરે, તેઓ શુ સાચા જૈનો છે ? કટીન નહિ

૪૧૩ હે જાવ ! જે પાપાત્માઓ પાપને પાપ તરીકે માત્રા
તૈયાર નથી, તેઓને ત્યા પુઢિગાઠી જૈનો તરીકે માનવા તૈયાર
ચાય ?

૪૧૪ હે જીવ ! જેઓ મિથ્યાજ્ઞાનને ઉપાદેય મનાવ,
તેઓને સાચા જૈનો માનવામા શુ મયદર પાપ ન્યા લાગતુ ?

૪૧૫ હે જીવ ! ધમ્મા નામે જેઓ મિથ્યાજ્ઞાનને તન,
મન અને ધનથા પાપી ગ્રહા છ, તેઓ શુ સાચા જૈનો હોઈ શક ?
કદિ જ ગિહિ

૪૧૬ હે જીવ ! જે ટોના હૈયામા સમ્યગ્દર્શન રૂપ રત્નપટ્ટાપ
જાટકે છે, તેઓ કટિ ન મિથ્યાજ્ઞાનને ધર્મેના નામે પોપે ?

૪૧૭ હે
શાસનને ઊત્તમિત વરી નાસ્ત્રવ
હોય, તેઓને, તન મન

ધનથી સહાય કરનારાઓના હૃદયમાં શુ સમ્યગદર્શન રૂપ રત્નદીપક વિદ્યમાન છે ?

૪૧૮ સમ્યગદર્શન રૂપ રત્નદીપક વુજાઈ ગયા સિવાય અગર મિથ્યાત્વના ઉદય મિથ્યા શામનદ્રોષીઓને જાણાનુસીને પોષવાનુ ધનેજ નહિ

૪૧૯ હે જીવ ! જેઆ સમ્યગજ્ઞાનદ્રાનાદિનો નિપેધ કરી મગજાનના નામેજ મિથ્યાજ્ઞાનને પાપવા માગતા હોય અને તેને માટે અર્હર્નિશ પ્રચાર કરા રહ્યા હાય, તેઓ શુ શ્રા જૈન શામનના સાચા જૈનો છે ! નહિજ

૪૨૦ જેઓ પેટ ભરવાના જ્ઞાનને માટે અર્હર્નિશ તનતોડ પ્રયત્ન કરે અને સમ્યગજ્ઞાનની મદ્દરી કરે, તેઓ કયી જાતીના જૈનો કહેવાય ?

૪૨૧ જેઓ પેટ ભરવાના જ્ઞાનને માટે જાત્મિક સમ્યગ્ જ્ઞાનને ઉઠાવી રહ્યા હોય, તેઓ શુ સાચા જૈનો છે ?

૪૨૨ જેઓ શિવડ, પુરી અને વગાવાના મત્રીજા મજંથી રાય, પગમા પુટ પહરીને મગ અને નહિ ગ્વાનારની મદ્દરી કરે, તેમજ ધમને નામે આ ધર્મીગ છે, નમ માને, તેઓ કયી જાતિના જૈનો કહેવાય ? શુ જાવાઓમા સમ્યગ્દર્શન રૂપ રત્નદીપક કદી દોડ શક ?

૪૨૩ દેવ-ગુરુ-વર્મ-ધર્મી અને ધર્માનુષ્ઠાનોની મદ્દરી નાનારાઓના અને તેઓને તન, મન અને ધર્મથી જાણીનુસીને

મન્ય દનારાજોમા સમ્યગ્દર્શન રૂપ રત્નદીપક પ્રગટી શકતો નથી
 ક્યાંક પ્રગટ થાળો હોય તો બુઝાઈ ગયા મિચાલ્ય રહેતો નથી
 ૮૧૪ જેજોની મેવા કરવાની હોય તેજોની અપગણના
 કરવી, ૦ શુ મમત્તિનીનુ લક્ષણ છે ? ચ્વેચ્વેર, આ તો પોતાના
 નાથના નિગાની સમજરી

૪૨૧ દેવ, ગુરુ અને ધર્મની નિંદા કરતી, ૦ તો દુર્ગ-
 તિમાન જવાની તૈયારી કરવા જેવું છે

૪૨૨ જેનામા સમ્યગ્દર્શન રૂપ રત્નદીપક કાઢ્યું છે, તે
 દેવ, ગુરુ અને ધર્મની નિંદા નજ કરે, પણ બીજો કરતો હોય
 તો તેને મહન પણ ન વગી શકે

૪૨૩ જેનામા સમ્યગ્દર્શન રૂપ રત્નદીપક કાઢ્યું છે, તે
 દેવ, તે તો દેવ, ગુરુ અને ધર્મની સદાય ભક્તિ કરવાને વિદ્યા-
 સાધનની માપક અપ્રમત્ત રહે કદાચિત્ કારણમર ભક્તિ ન બની
 હોય તો તનુ હન્ય તો વગેરે

૪૨૪ જેઓ દેવ, ગુરુ અને ધર્મની મેવા મનાવવામા પડી
 યત્ની ગયા હોય, તેજોમા સમ્યગ્દર્શન રૂપ રત્નદીપક જરૂર જાગ્યો
 પડ્યો છે, અને ક્રમે કરીને બુઝાઈ જવાનો પણ પ્રમગ આવે

૪૨૫ જાઓ દેવ, ગુરુ અને ધર્મનો અતિ પરિચય કરવાનું
 નિવારણ કરે છે, તેજોમા સમ્યગ્દર્શન રૂપ રત્નદીપક ક્યાંકી હોય ?

૪૨૬ જેઓ દેવ, ગુરુ અને ધર્મના ઊંઘો જોના માટેજ
 અતિ પરિચય કરતા હોય, તેજોમા શુ સમ્યગ્દર્શન રૂપ રત્નદીપક છે ?

૪૩૧ જેનામા સમ્યગ્દર્શન રૂપ રત્નદ્રાપક ફાટક છે તેનાજો સમારમા રહેતુ પડે તો રહે, પણ રમે તો નહિ ૧

૪૩૨ જેનામા સમ્યગ્દર્શન રૂપ રત્નદ્રાપક ચઢાઈ રહ્યા છે, તે કુટુમ્બની પ્રતિપાલના કરે, ડ્રા અનરથી ધારમાતાની જેમ ન્યારો રહે

૪૩૩ જેજો કુટુમ્બની સાથે જન્મક બંધને રહે, તેનામા સમ્યગ્દર્શન ત્રી રીતિય હોય ?

૪૩૪ જેજો સમારમાજ લહેર માનતા હોય, તેનામા સમ્યગ્દર્શન હાથ નાસ્તુ નહી, જટુજ નહિ પણ તજોર મરામિનદા વહી શકાય

૪૩૫ જેમ જાગ્રમા તળવટુ મૂલે, નેન જેના હૈયામા સાધુજો રૂચતા હોય તેનામા શુ સમ્યગ્દર્શન છે

૪૩૬ મહે ગ્યાગા ધાન ન હોય અને મધ્ય મરી જરાય ને વૃત્ત, પણ મયમને શરગ ન જાડ જટુજ નહિ પણ સગમ જુ જ ત મોગમરના છે અને તપ કરવો જ તો પીડા છે, આતુ માને તેનામા શુ સમ્યગ્દર્શન છે ?

૪૩૭ જા મયમા રાધુ, પીધુ અને મોજમજા મારી તે જાપણ વાપનુ, ધર્મ કરવાની કોનુ વન્યાણ થયુ છે ? આતુ માને તેનામા શુ સમ્યગ્દર્શન હોય ?

૪૨૮ સમ્યગ્દર્શન તો તેનામાજ હોઈ શકે, કે જેઓ નમ
મનતા હોય ક-ત્રેય, ગુરુ અને ધર્મી મેરા મિત્રાય કદિન
નિશ્ચાર ના

૪૨૯ રમા અને રામામાજ તેની મતિ મુઝાતી હોય અને
ધન કરતો ન તો નવરાઓનો ધધો, જાયુ જે માને તેનામા શુ
મમ્યદર્શન હોય ?

૪૩૦ મા માનુમારી પણ ધર્મ, જ્યે અને કામ-ન પ્રગ
પુરુષામા ધમને પ્રથમ સ્થાન દેનારો છે, ત્યારે પોતાને જેન તરીક
ગોપાલનર પોતાના જીવનમા ધર્મને સ્થાન ન આપે, ન કમ વાં ?

૪૪૧ હૈ જીવ ! તુ યાદ રાખ્યે કે-રમા અને રામા
તો માત્ર આ ભરતા છે અને ધમ તો મનોમમમા હિતકારી છે,
માટે અને તુ ક્યારેય હૃદયથી અઠગો વગતો નહિ

૪૪૨ હૈ જીવ ! ધર્મ કરનાર પણ હૃદયમા ઘસા મળે
ક-ધર્મ તો કર છુ પણ તેનુ પઠ ધને મઝશે કે નહિ, નમ
ગદાપુત્ર ધર્મ કરનાર પણ ધર્મ ક્યાનુ સપૂર્ણ પઝ પામી શકતો
નથી, માટે ગદા રાખ્યા મિત્રાય અનતનાનાઓના વચન પર વિશ્વાસ
રાખ્યાપર્યંક ધર્મ આચરતો

૪૪૩ હૈ જીવ ! જો તારે નિષ્કલ્પક ધર્મનુ જારાધા કરવુ
હોય, તો શ્રી સર્વેષ ભગવાનના વચનમા રુપ માત્ર અવિશ્વાસ
રુપ શકાને ધારણ કરતો નહિ

૪૪૪ હે જીવ ! પરમતની અભિલાષા પણ કરતો નહિ

૪૪૫ હે જીવ ! ધર્મના પક્ષમા સંગેહ રાગ્યતા નહિ

૪૪૬ હે જીવ ! ઉન્માર્ગમા રહેલાની પ્રશસ્તા કરવી, તે
પણ સારી નથી, કારણ કે-ઉન્માર્ગના પોષણથી જાત્માની અધો
ગતિ થાય છે

૪૪૭ હે જીવ ! મિત્રામતિનો પરિચય પણ દુ સદ્વાર્થી છે

૪૪૮ હે જીવ ! ત્હારે ધર્મને જો દીપાવનો હોય તો
સદ્વપમાનુષ્ઠાનમા દુશ્કલ બનજે

૪૪૯ હે જીવ ! સદ્ધર્મને દીપાવના નાની મુનિવરોની
સેવામા સદાય હાજર રહેજે

૪૫૦ હે જીવ ! ધર્મમા સ્થિર રહેવા માટે પરમ શ્રાવિષ્ઠ
મહામતી શ્રી મુનિસાર્ના માફક વઠ્ઠ કેઠ્ઠાગ, તો ત્હારો ધર્મ
અતિશય દીપશે

૪૫૧ હે જીવ ! ધર્મને દીપાવનામા તેમજ ટેવ-ગુન્ની
ભક્તિ કરવામા તુ આઠસુ નહિ કરતો

૪૫૨ હે જીવ ! જેના યોગે અનેક આત્માઓ શ્રી જિન
શાસનનો અનુમોદના કરી ધર્મ પામે, ણ્યા શાસનપ્રમાવનાના કાર્યો
કરના છતી શક્તિજ ગરાય ચુકીશ નહિ જો ચૂક્યો તો ત્હારો
ધર્મ દીપશે નહિ

૪૫૩ હે જીવ ! સમ્યગ્દર્શન રૂપ રત્નદીપકનો મહિમા
અપાર છે મૃતકાળમા જે શ્રી તીર્થંકર મહારાજાઓ વડે ગયા,

મનિષ્યને કોઈ એક ચિંતાનામા છે, તે મધ્યમ સમ્યગ્ દર્શનના
દાપત મનન

૪૪ જે ત્રીસ ! તેઓ સમ્યગ્ જ્ઞાન ન પામ્યા, તેઓ નો
જાનામ મિથ્ય તર રૂપ અરજા પાળીને સમાર અર્ચીમાં અગ્નિ
મે છે

૪૫ જેનામા સમ્યગ્ દર્શન નહિ, તે અસ્તિત્વેષ તદ્દિ અને
મિથ્ય નહિ, તે આચાર્ય નહિ ન ઉપાધ્યાય નહિ, તેમન તે
માધુય નહિ તે તત્ત્વદષ્ટિ આરકેય તદ્દિ

૪૬ જેનામા સમ્યગ્ દર્શન હોય, તે ક્યારેય પણ દર, ગુરુ
અને ધર્મ પ્રયે નિરસ્કારની નજરે જોનારો હોય મરો ?

૪૭ જેનામા સમ્યગ્ દર્શન હોય તે દર, ગુરુ અને ધર્મ
ઉપર શુ કોઈ કંઈ કરનારો હોય ? કુદાલ રાજ આર, પણ મયા,
ના શુ તે પશ્ચાતાપ પણ કરનારો ન હોય ?

૪૮ જે મુન્દર, મુગુર અને મુધમની ભક્તિ કરવાની
મંચિયા પણ દૂર રહ્યા હોય, તેનામા સમ્યગ્ દર્શન હોવાનું કોણ
માની શક ?

૪૯ જે કુદેષ, કુગુર અને કુધમની મયામા રજ હાય,
તેનામા સમ્યગ્ દર્શન છે નમ કોણ માને ?

૫૦ જે મુન્દેવાદિકને તજવાની આ મુન્દેવાદિકના
અપમાન કરવાની વાતન પણ હમી કાટે યા તો જાણી માને,
તેનામા ના સમ્યગ્ દર્શન ને ?

૪૬૧ જે સમ્યગ્દશન ઉપર શ્રી જૈનશામનો ત્યાગ છે, તેના મૂઠમાન ધા કરનાગમા શુ સમ્યગ્દર્શન હોઈ શકે ? કદિજ નહિ

૪૬૨ જેણે જ્ઞાનમ માનતા હોય ક-અમે દેવ-ગુર્મની જે ભક્તિ કરીજી છીજ, જ તો તેમના ઉપર ઉપસાર કરીજી છીજ, તો તેનામા શુ સમ્યગ્દર્શન હોઈ શકે ? કદિજ નહિ

૪૬૩ જેઓને દેવ-ગુર્મન નમતા પણ શરમ આવે અને અફઘજ રહે, તેઓમા શુ સમ્યગ્દર્શન હોઈ શકે ? કદિજ નહિ

૪૬૪ જેઆને કુપ્તેવ-કુગુરને નમતા લાજ પણ આવ નહિ તેઓમા શુ સમ્યગ્દર્શન હોઈ શકે ? કદિજ નહિ

૪૬૫ અપરાધિક દામનના લઢને જેઓ કુદેવ અને કુગુર્મને માસારિક તુઠ સુખની પ્રાપ્તિ માટે નમવામા દોષ પણ માને નહિ, તેઓમા શુ સમ્યગ્દર્શન હોય ?

૪૬૬ પડતાના દામનના લઢા, જ તો મિત્રાદિષ્ટિનુ લ્થળ છે

૪૬૭ ચત્તાના દારવન જટ ધમ-આરાધનામા આગઢ રખનુ, જ સમ્યગ્દર્શિનુ જ્ઞળ છે

૪૬૮ અપરાધીનુ પણ ચૂર નહીં ચિંતવનુ, જ સમ્યગ્દર્શિનુ પ્રધાનમા પ્રવન લ્થળ છે

૪૬૯ અપરાધીનુ પણ ચૂર નહિ ચિંતવનારને સસારના નાગવત સુગો શેર જેવા લાગવા જોજી અને તે જ્ઞ શાશ્વત મુક્તિ મલ્લને પેરવાગી ર-પરવાગી જે

૪૭૩ જેનામા સાચી માય-અનુષ્ઠા પેદા થયેલ છે, તેનામા શ્રી જિનેશ્વરજીના શાસન પ્રત્ય સાચી શ્રદ્ધા, શ્રી જિનેશ્વરજીના શામનનો તે પૂજારી તેમજ નિઃસ્વ ગુરુઓનો ઉપાસક ન હોય, તે કેમ બને ? શુ ? તે ટેવ, ગુરુ અને ધર્મની ભક્તિમા પેદરકાર, દગ, ગુરુ અને ધર્મને ગાત્રો દનારા, મિથ્યાગાન અને ઉમાગનો પોષક, તેમજ કુદવાડિનો પૂજારી હોઈ શકે ? શ્રી જિનેશ્વર મહારાજના શાસનમા જેને શ્રદ્ધા નથી, તે સાચો જૈન ક સાધુ નથીજ મને કપાઠે ચાલ્યો હોય કે મને પામે ઓઘો હોય

૪૭૪ જે શ્રદ્ધાયુ છે, તે તો નિમ્નપ્રવચનનો જ ઉપાસક હોય છે

૪૭૫ જેનામા સમ્યગ્દર્શન છે, તે શુ સમારને દાવાનઝ ન માને ?

૪૭૬ જેનામા સમ્યગ્દર્શન હોય છે, તે કદિ પળ સુમા ધુઓને ગાઝો દનારો હોતો નથી

૪૭૭ જેનામા સમ્યગ્દર્શન છે, તે શુ અર્થકામને હેય ન માને ?

૪૭૮ જેનામા સમ્યગ્દર્શન છે, તે શુ ધર્મનેજ ઉપાદયે માનનારો ન હોય ?

૪૭૯ જેનામા સમ્યગ્દર્શન છે, તે શુ પાપ, આશ્રવ અને વપને હેય માનનારો ન હોય ?

૪૯૦ જેનામાં સમ્યગ્દશન હોય, તે શુ અધર્મની ધર્મા અને ધર્મની અધર્મી માનનારો હોય ? આ વધાયનો ઉત્તર એક નકારમાન આવવાનો ઉપયોગની શુન્યતાની જૂદી વાત છે

૪૯૧ જેનું હૃદય સમ્યગ્દશનથી સુશોભિત છે, તે તો ક્રોડ ક્રોડ વાર વદનીય છે

૪૯૨ જે નાન જીવ-અજીવાદિ નવય પદાર્થોનો યથાર્થ વાધ કરાય છે, તેને સમ્યગ્જ્ઞાન કહેવાય છે

૪૯૩ હે જીવ ! જો તું સિદ્ધિવધૂનો મગમ કરવા चाहतो हो, તો જાવ-અજીવ-પુણ્ય-પાપ-આશ્રય-મર-નિજરા-બ્ર-મોક્ષ, આ નવ પદાર્થોના મમુન્ના અવબોધ રૂપ અને મવ ગુણોના મૂઠ્ઠા સમ્યગ્જ્ઞાનને વિનયપૂર્વક ગીચજે

૪૯૪ સાચા જૈને સઘટાય ગુણોના કારણ રૂપ સમ્યગ્જ્ઞાનનો અમ્યાસ કરવો મોહ

૪૯૫ તમે મને સામારિક મધટુષ જ્ઞાન મેઠ્ઠુ હોય, પણ જેના યોગે જીવ-અજીવાદિ પદાર્થોનો અવબોધ થાય એવું જ્ઞાન જો ન મળાય તો તમારી જીદગી ઇઠે ગઢ સમનજો

૪૯૬ મશ્ય-અમશ્ય, પેય-અપેય તેમજ ગમ્ય-અગમ્યનું યથાર્થ માન જે કરાવે તે સમ્યગ્જ્ઞાન છે

૪૯૭ સમ્યગ્જ્ઞાન સિવાય તમે મને ગમે તેવી ક્રિયા કરો, પણ તે ક્રિયા ફેરલ આધડી છે અને એજ કારણે સમ્યગ્જ્ઞાનની નરુ છે

૧૦૭ સમ્યગ્જ્ઞાનને મળવાવાળો મદને મારવાનો પ્રયત્ન કરે
કે મદને વધારવાનો પ્રયત્ન કરે ?

૧૦૮ અભિમાની કદિયે જ્ઞાનને પામી શકે ?

૧૦૯ વિનય વિના કદિયે વિદ્યા જાણે ?

૧૧૦ વિનય જ્ઞાન પામવા માટે પૂર્ણીકર્ણ છે

૧૧૧ મહારાજા શ્રેણાઈ જોવાને પણ વિનય વિના વિદ્યા
આવી નહિ, જ તમે શુ નથી જાણતા ?

૧૧૨ લૌકિક જ્ઞાન મેળવવા માટે અડુકડા નમ્ર રહેનારા
સમ્યગ્જ્ઞાન મેળવવા માટે અફૂડ રહે, જ કમ પાલવે ?

૧૧૩ પેશ્વરા જ્ઞાનને માટે પ્રાપ્તિમગ્ન મલામ મરનારા,
સમ્યગ્જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ માટે સમ્યગ્જ્ઞાનીઓને ન નમે, જ કમ પાલવે ?

૧૧૪ પેશ્વરા જ્ઞાનને જ્ઞાનની પરચો માનનારાઓ શુ સમ્ય
ગ્જ્ઞાનને પામેલા છે ?

૧૧૫ મિથ્યાજ્ઞાનને જ્ઞાનનો પરચો માના પોષનારા શુ
સમ્યગ્જ્ઞાનને પામેલા છે ?

૧૧૬ મિથ્યાજ્ઞાનને માટે સમ્યગ્જ્ઞાનનો અપરોધ કરનારાઓ
શુ સમ્યગ્જ્ઞાનને પામેલા છે ?

૧૧૭ સમ્યગ્જ્ઞાનને જ્ઞાનની પરચો કહેવાય કે પેશ્વરા
મિથ્યાજ્ઞાનને જ્ઞાનની પરચો કહેવાય ?

૧૧૮ ‘પહેલું જ્ઞાન અને પછી દયા -’ વાચ્ય મુત્તકાર
મગરને કોઈના મૃતના રમ્યને જાગડ ધરી પેશ્વરા મિથ્યાજ્ઞાનને

મૂચના—આ વાક્યમા (મૂત્રજાર ભગવને કહતા મૂત્રના સમ્બંધ) કાચ

માગ નરા ઇમ ઇમ સમર્જાન વાક્ય થાવુ

પોષવાની વાચકી વાતો કરનાગ્રાઓનો મવાનક સમાધા કરી રીં
નિમ્તાર થશે ?

૧૧૦ ઉચિત કઠાજાનો જે અમ્યામ કરવા છે ન
મધ્યાજ્ઞાનના અગ્રો માટે તો નહિજ, તમજ પા મ્યામ મેરેક
બીજાને ઠગવા માટે તો નહિજ

૧૨૦ મિથ્યાજ્ઞાનના મદે ચત્તારા કઠાજો જો જો
કે કે 'માધુજા તો કઠાજાના વિરાધા છે પણ તમજુ જો
જોલુ ક માનવુ મન્મરેલુ ડ કારણ કે—મા માટે કઠાજો
વિરોધી હોય તો તેઓ મગે અને બીજાને કાઢે ન માટે ?
માધુજો તો જમ કહ છે કે—'જે ગિય જનન કલ્પન
વનારે, જે ગિયણ જેવ—ગુરુ પ્રત્ય અણમા કરે, કે ગિય
મત્યામ-વ્ય, પથાપથ અને મધ્યામ્યનુ માન મૂકે, કે ગિય
આત્માને ડાકતો વનાવા દે, જે ગિય ન જુ અને જન
પ્રત્યેની પગત મળાવ, જે ગિયણ પાપરી નિસર વાવ, કે ગિય
માતાપિતાદિ વડિલાનો પૂજ્યભાવ ડાવ, કે ગિય કારમા
અનાતિના મારો દારે, જે શિયા છા પાવકાવ, નેવા ગિયણ
જા માન શા લાભ ? માટે જે ગિય તમાગ આત્માને પા
ધનાવનાર ન હોય, જુનાદિ ગુણન મન્મજનાર હમ, ન
ધમ અને વહિલો પ્રયે પૃથક પગ કરનાર હોય

પાપથી ચંચાલનાર હોય, તેડુ ગિણ ગૂંચ ગૂંચ મેઝવા પ્રવર્તે
 ઘરો, જેથી તમારો આ ભરવ મુખે અને પરમરથ મુખર વળ
 જેનાથી જા ભર વગડે જન પરમરથા ટુમનિ થાય તેડુ ગિણ
 ત્યાંની મો લાભ ?

૧૨૧ માધુઓ સમ્યગ્જ્ઞાનના વિરોધી ન જ હાય તે
 ઉચિત કજાશ્રા મેઝવો તેના ય ત્રા વિરોધી નથી પરંતુ જા
 વાગ આમા ધમશ્રદ્ધાથી શ્રુત થઈ પામત થત નના વિરોધી
 જરૂર છે અને જ તો સમ્યગ્જ્ઞાનાઓનું ગ્રંથણ છે

૧૨૨ જે માધુશ્રા યા શ્રાવણે સમ્યગ્જ્ઞાનના યા તો ઉચિત
 કજાઓના વિરોધી હોય, તે માધુઓ નથી અને ત શ્રાવણીય નથી

૧૨૩ જ માધુઓ અને શ્રાવણે મિથ્યાજ્ઞાનના વિરોધી
 નથી તેમજ સમ્યગ્જ્ઞાનના મિત્ર નથી, તે માત્ર માધુશ્રા અને સાચા
 શ્રાવણે છે જમ કેમ મનાય ?

૧૨૪ સમ્યગ્જ્ઞાન તો મુક્તિમા લઈ જનાર છે, પણ
 મિથ્યાજ્ઞાન કડ થોડું જ મુક્તિ લઈ જનાર છે !

૧૨૫ સમ્યગ્જ્ઞાન જ્યાં શ્રા જૈનશાસનને જ ઘરેડુ છે, અને
 જા જ કારણે સમ્યગ્જ્ઞાનીશ્રા શ્રી જૈનશાસનની આરાધના કરવાનું
 કરમાય છે

૧૨૬ જે શ્રી જૈનશાસનનો વિરોધી બને જ કદી જ
 સમ્યગ્જ્ઞાની નથી, અને તે મુક્તિ પણ પામે નહિ

૧૨૭ જેનામા સમ્યગ્જ્ઞાન વિદ્યમાન હોય, જ કદી પણ

શ્રી જિનશામનનો વિરોધા બને ? જની બાનહયાતિમા અર્થાત્—
મમ્યગ્નાન રૂપા રત્નન ગુમાવ તા જ વિરોધી બને, અયમા નહિ.

૬૪૮ શ્રી જિનશામન તો દરમ પડને પામવા માટે આ
જગતમા જોડ શામન છે તેમા શામનનો વિરોધ યા તો ટટરની
મમાનતામા મુકવાના ચાટા નેજ કરે, ૪ જના હન્યમા મમ્યગ્નાન
રૂપી મૂય આશ્મો ગયો છે

૬૪૯ તેમ જગતમાં પેરાવણ દાશા, કલ્પવૃક્ષ, ચિતામણી,
કામધેનુ, રત્નવત્તા આ વગેરે પદાર્થો અજોડ છે, તેમ શ્રી
જિનેશ્વર મત્તારાજા, શ્રી જૈનશામનના નિમ્નસ્થ મુનિવર્ગે, શ્રી
જિનશામન તેમજ શ્રી જિનશામનના માચા શ્રાવણે જ પણ અજોડ
છે, જ મમ્યગ્નાનના ઉપાસકો કટ્ટો મૂલ્યા જડુ નથી

૬૫૦ મમ્યગ્નાન અને મિથ્યાજ્ઞાનમા તો આશાશ-પાતાઠ
જેટલું જતર છે

૬૫૧ મમ્યગ્નાનના ઉપાસકો મિથ્યાજ્ઞાન પોષવા કટ્ટી જ
તૈયાર થાય નહિ

૬૫૨ હે જાણ ! જો તું શાશ્વત સુખના ધામરૂપ પરમ—
પદને પામવા ઇચ્છતા હો, તો પાશક્રિયા-જોનો ત્યાગ અને નિષ્પાપ
ક્રિયાઓનો અપ્રમાદ રૂપ અને કમના સમૂહનો નાશ કરનાર
ચારિત્રનું પાલન કર

૬૫૩ હે જાણ ! મને તારામાં સમ્યગ્દશન અને મમ્યગ્નાન
હોય, પરંતુ મમ્યગ્ચારિત્ર મિચાય તું કટ્ટીયે મુક્તિ પામવાનો નથી

૧૩૮ સમ્યગ્ચારિત્રો પામ્યા મિવાય કટ્ટીયે કોઈ મુક્તિ પામ્યા નથી, પામશે નહિ અને પામનુય નથી ન નિશ્ચિત છે

૧૩૯ મહે ગમે નટલુ જાન મેજાનુ હોય, પણ સમ્યગ્ચારિત્ર મિવાયનુ જાન પાગટુ છે

૧૪૦ પાત્રો માળન મહે તેયતો હોય, પણ પગ વિના જેમ ચઢતા અગ્નિ પામેથી દબ્ધધાને જડ શકાતુ નથી, તેમ જાનીઓ જાનવલ્લે મહે ટગતા હોય, પણ જાગ્રિત રૂપ પગ મિરાય મમાર દાવાનઝથી બચી કટ્ટી જ મુક્તિ મુજામે જડ શકતા નથા

૧૪૧ જરે, કજજાની ભગવાનો પણ સવમરરૂપ ચારિત્રને પામ્યા મિરાય પરમ પદન પામી શકતા નથી, તો પટ્ટી વીજાની તો જાન જ ની ? મનલપ કે—સમ્યગ્જ્ઞાન અને ક્રિયા પમ ઉભયનો માથ છે, પણ પેડમાથી પડના અભાવમા મોશ્ન નથીજ

૧૪૨ જો કે જાન અને ક્રિયામા જાન મૂખ્ય છે, તો પણ કાયમિદ્વિમા ક્રિયાની અનિરાય જરૂર છે જેમ તારુ તરવાના જાનવાળો હોવા છતા હાથ—પગ હલાવ્યા મિરાય માગર તરીન પાર ઉતરી શકનો નથી, જન્યુન નહિ પણ તરવાનુ જાન છતા સમુદ્રમા ને ટૂંકે છે, તેમ સમારમાગરને તરવાનુ સમ્યગ્જ્ઞાન હોવા છતા તરવાના ક્રિયા રૂપ ચારિત્ર મિવાય કટ્ટાયે કોઈ પણ મન્યાત્મા સમારમાગરનો પાર પામી મોશ્નનગરમા જડ શકતો થી ન નિસંદે છે

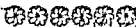
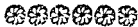

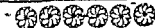

प्रभु-स्तुति

स्व तिननीछा नेटार मेरा मगर हुआ अरवार,
 एक तु दि है आधार, मर पार पार पार १
 रत्नप्रयाका भवार, तेरा गुनाका नही पार,
 गुणा गुण जानकार, तेना मार मार मार २
 कामरूपोपादि रणनार यथा वृ नर मरदार,
 तुझे ना पूर अवार, पावे पार पार पार ३
 नगी बाग्या मनाहार काट दृग्नि अपार,
 रोग नाक गलनार मेवु बर पार पार, ४
 तेरा चरणका आधार, मुने वरेगा भरपात,
 ताम तारक धरनार मोह नार तर तार ५
 यद्वि प्राणर अपार टीजे नरिअ भमन प्यार
 मागु मेरा एक मार, अगनी पार पार पार ६

प्रभु-स्तुति

त्वा जिनजीका नेदार, मेरा मकल हुआ अस्तार,
 एक तु हि है आधार, मेरे यार यार यार
 रत्नप्रयीका भणार नेरा गुनोका नहीं पार
 गुणा गुण जानकार तेरा मार मार मार
 कामक्रोधादि नष्टनार मद्या नृ नर मरदार,
 तुज जा पजे अपार, पाव पार पार पार
 नेरा वाणी मनोहार, काटे दुर्गति अपार,
 रोम नास गन्धनार मेनु नार नार नार,
 नेरा चरणका आधार मने हरगा भरणार,
 नाम तारक धननार मोन नार नार नार
 बुद्धि आणन अपार दीजे रुद्धि अमृत प्यार,
 मागु मेवा एक मार, जगजी धार धार धार

